

JAGTMAGASINET

TROFÆ

Nr. 5, oktober 2020

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK SAFARI KLUB

J.P. SAUER & SOHN
ESTABLISHED 1751

Rifles can only be sold to permit holders. BRANDMARK © 2020

SAUER 404 ELEGANCE

Confidently stylish, serene and masterful.

The superior concept of the S 404 paired with a deluxe grade 5 walnut stock offers a timelessly beautiful bolt action rifle of technical and artistic perfection to the true aficionado.

www.sauer.de

6

16

22

32

44

52

64

INDHOLD

ARTIKLER I DETTE NUMMER

- 6 Save the country – Go hunting**
Af Troels Bøgelund
- 16 At formidle jagt og troføjagt – til jægere og ikke-jægere**
Af Bente Møller Nylandssted Andersen
- 22 På jagt i Kalaharis smukke røde ørken**
Af Freya Askjær
- 32 Ulven – et prægtigt jagtobjekt**
Af Henrik Larsen
- 40 At jage er at leve**
Af Tom Søborg
- 44 Kniven og geden**
Af Vivi Højer Jensen
- 50 Trofæsamling i gode hænder**
- 52 Impala**
Af Robert Aakvik
- 60 Panama omkring 1910-1914**
- 64 Waterbuckden der ikke ville dø**
Af Jens Ulrik Høgh
- 76 Covid-19 situationen i Namibia**
Af redaktionen

74
↓

FAST I TROFÆ

- 5 Leder**
- 18 Udsyn**
- 62 On-line auktioner**
- 74 Inspiration & Information**
- 78 Nyt fra Conservation**
- 79 Trofæopmålinger**
- 80 Klubnyt**

Handle the night.

Thanks to intuitive ergonomics.

The new ZEISS DTI 3/35 Thermal Imaging Camera

The high-quality thermal imaging technology delivers detailed images for extremely reliable game identification. Thanks to the innovative ErgoControl operating concept, the ZEISS DTI 3/35 fits perfectly in the hand – for intuitive operation, even in the dark or in cold weather. Developed by fellow hunters, the ZEISS DTI 3/35 is designed to maximize your hunting success – so you can handle the night.

zeiss.com/thermal-imaging

Seeing beyond

Videbegærlig og formidlingsglad jæger ved roret

DER HAR ALTID BOET EN JÆGER I MIG, men jeg fik først jagt tegn ganske sent. Uden en eneste jæger i familien var det ikke en naturlig del af min »dannelse« hjemmefra. En stor lyst og nysgerighed for udelivet og den store verden gjorde dog, at jeg med årene blev draget mere og mere mod jagten.

Allerede inden jeg fik jagttegn, var min formidlingslyst omkring jagten til stede – og med nysgerigheden intakt opsøger jeg viden og erfaringer med et åbent sind.

Jeg elsker at tage på jagt – ud i naturen og suge alle oplevelserne ind. Jeg er mest kødjæger – men trofæerne er aldrig uinteressante. Trofæer er minder om fantastiske jagter, pürsch gennem landskabet, i hobetal af anstandstimer og adskillige driv- og trykjakter i ind- og udland.

TROFÆ har skiftet hænder

Du sidder med TROFÆ i hænderne, det første magasin, der er kommet ud af trykken med mig på redaktørposten. Jeg har tænkt meget over, hvordan jeg vil løfte opgaven. Hvordan jeg skal strukturere det, hvilke tekster der skal med i TROFÆ, og hvordan jeg får dig til at fortælle din jagthistorie. Dette magasin er kun begyndelsen, og jeg glæder mig til fortsættelsen.

TROFÆ vil naturligt udvikle sig, men ikke revolutioneres. Jeg synes faktisk rigtig godt om magasinet som det er, men det vil selvfølgelig få mit personlige præg med tiden. Jeg vil gerne formidle korte og mellemlange jagthistorier, små anekdoter, oplevelser og erfaringer. Der vil sikkert også komme flere grej- og udstyrsnørderier. Conservationdelen fylder meget for mig – og den er vigtig i en tid, hvor jagtmodstandere, veganere og politiske partier har en agenda, der ikke involverer jagt.

Vi skal turde stå frem og formidle, hvad vi gør. Vi bør ikke forsvare os, men forklare os, så vi får fakta frem, hvor alle kan være med. Vi skal drives af passion, men også af fakta – og det vil jeg gerne være med til at formidle igennem TROFÆ, og ikke mindst på de sociale medier sammen med Conservation.

Nyt trykkeri

Vi har netop skiftet trykkeri, da vores hidtil brugte trykkeri blev solgt. Det har givet os muligheden for at kigge på andre muligheder. Magasinet vil fortsat have den gode kvalitet, men som du kan se, kommer det nu i papirkuvert. Vi står hjertens gerne ved vores magasin, men vi synes faktisk bedre om papir end om plast, rent miljømæssigt. Vi håber, du vil tage godt imod det.

Jeg glæder mig til at møde dig derude – på messer, til skydninger og andre arrangementer. Jeg glæder mig også til, at vi skal dele vores passion med hinanden – og med dem, der ikke helt forstår vores passion. ★

Jægerhilsen fra Freya

Jagtmagasinet Trofæ

24. årgang · Nr. 5 · 2020

ISSN-0908-3952

Forsidefoto:
Stephen Bradley

Udgivelser / utgivelser / utgåvor i 2020

Medio februar, april,
juni, august og oktober
samt primo december.

Deadlines

Redaktionelt stof:

5 uger før udgivelsen. Indlevering af annoncemateriale 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer:

4 uger før udgivelsen.

Ansvarshavende redaktør

Freya Askjær

Østergade 9

DK-8831 Løgstrup

Tlf. +45 31 45 11 24

E-mail:

red@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering i Trofæ og på

www.nordisksafariklub.com

Laila og Kim Holmgaard

Nakke Kirkevej 16

DK-4581 Rørvig

Tlf. +45 70 22 70 92

E-mail:

info@nordisksafariklub.com

Lay-out

ProGrafisk ApS

Cikorievej 22 A

DK-5220 Odense SØ

Tlf. +45 63 38 39 40

E-mail: michael@prografisk.dk

Tryksag
5041 0004

Save the country

– Go hunting

Fra Foothills på østkysten til toppen af Mount Cook på vestkysten.

3 uger, hvor vi kørte vi rundt og så både nord- og sydøen, hvorefter vi brugte 10 dage på jagt. Fie skulle jage arapawa ram i de bløde bjerge ved Snowdon syd for Christchurch på østkysten. Jeg selv havde bestilt tahr og gemse på Mount Cook på vestkysten.

TEKST AF TROELS BØGELUND

FOTOS AF TROELS BØGELUND OG STEPHEN BRADLY

VORES JAGTTUR STARTEDE DEN 18. MAJ, hvor vi blev afhentet af Per Jakobsen og Andy – Pers Jack Russel Terrier. Jagten skulle starte den 19., så vi skulle overnatte i centrum af Christchurch. Inden vi blev sat af ved vores hotel, var der dog lige tid til at gå på indkøb i en jagt- og outdoorbutik, hvor vi skulle møde vores jagtfører Stephen og hans hund Tui.

Per plejer normalt selv at tage jægere ud på jagt, men denne gang måtte han blive tæt på Christchurch, da hans kone Louise snart skulle nedkomme med deres 2. barn. Per havde heldigvis startet et samarbejde med Stephen, en erfaren jæger, der trods sin unge alder havde et CV, hvorpå der stod både professionel kok, fotograf og eventyrer. Stephen var såmænd også den, der fik brugt flest penge i jagtbutikken, da han købte sig et nyt Swarovski spotting scope, hvilket selvfølgelig skulle i brug med det samme. Så det fik vi også stor glæde af.

Næste dag blev vi igen hentet af Per, og turen gik endnu engang til jagtbutikken – denne gang efter en lyd-

dæmper. Det er en kæmpe fordel, hvis ikke en nødvendighed ved bjergjagt, da støjen fra riflen ellers let kan være ganske forstyrrende for dyrene. Samtidig med mindre rekyl, giver det en større chance for et ekstra skud, hvis det skulle være nødvendigt. Faktisk havde vi en lyd-dæmper, men havde valgt at lade den blive hjemme, for at undgå for megen vægt, når der skal bestiges bjerge. Heldigvis havde jagtbutikken en mindre og lettere, der passede på vores gevind.

Samtidig med at Per hjalp os med at handle lyd-dæmper, hentede Stephen flere patroner hjemme hos Per, da han mente vi var kommet af sted med for få!

Endelig var vi samlet – 4 jægere og 2 hunde! Og så gik turen til Snowdon, hvor Fie skulle jage arapa-

va ram. Det blev først på eftermiddagen, inden vi nåede frem til Snowdon. Det blæste nu så meget, at indskydningen af vores rifler måtte opgives og udsættes, til vi kom frem til jagthytten.

Ved hytten fik vi lidt frokost, som Stephen havde sat frem, inden vi atter satte kursen mod de lettere bjerge for

Indskydning

Smukke New Zealand!

115 OBJEKTIVMODUL
FANTASTISK
NED TIL DEN MINDSTE
DETALJE

SEE THE UNSEEN

SWAROVSKI
OPTIK

2 x hund, 2 x PH og 1 x jæger klar til jagt efter arapawa ram.

at jage. Vi fik set et par enkelte arapawas, men skudafstanden var lang og desuden går den lille flok på 4 rams meget tæt på et hegn med almindelige får. Blæsten fortsatte med at tage til og dyrene valgte at søge ly og gemme sig. Ingen gider at være ude i sådan et vejr – desuden var det også temmelig mørkt nu, så vi vendte hjem til den varme hytte og hyggede med god mad og masser af snak.

I kronhjortens baghave

Næste dag satte Per og Stephen skiver op, og både Fie og jeg fik skudt riflerne ind. Sikkerheden var i top og der blev skudt, indtil begge jagtførere var tilfredse med vores skydning.

Denne dag lykkedes det at få kontakt til en flok på 4 styk arapawa, hvor de alle var rams (væddere). Vi pürschede os ind på den lille flok og da vi var inde på 200 meter, maver Fie og Stephen sig som to slanger frem til bjergkanten. Der blev lagt en rygsæk, som skulle danne anlæg, men i mellemtiden var flokken blevet urolig og trak tættere ind under bjerget. Vi fornemmede li'som, at hvis der skulle skydes inden de forsvandt, så var det nu. Fie var hurtigt klar og skød til den store rødbrune vædder med

Fies får med »rastahår« som Bob Marley.

Da vi nåede frem til de to jægere, stod de begge og lignede et par, der havde vundet i lotto.

de snoede horn, men skuddet sad i en lille stenforhøjning, der var netop høj nok til at opfange kuglen, før den nåede sit mål. Pokkers også!

Efter skuffelsen kørte vi videre og nåede om på en anden side af bjerget. Per slog pludseligt over i hurtigt bak, han havde observeret den lille flok med den chokoladebrune væder. Alt imens pulsen igen tog højde, forsøgte Fie og hendes guide Stephen, at komme hen til svinget og få opstillet skydestokken. Per og jeg forsøgte at få nogle billeder og film i kassen. »Prøv at kigge bagud«, udbrød Per! Jeg vendte mig om og så 3 store kronhjørte, som stod og nedstirrede os! What a day!

Fie og Stephen var i mellemtiden forsvundet rundt om bjerget. Pludseligt lød der et skud – og så endnu et! Jooh, sådan en vædder består jo af en hel del uld ... Da vi nåede frem til de to jægere, stod de begge og lignede et par, der havde vundet i lotto. YES! Fie havde nedlagt sin arapawa ram. Og mens vi ønskede tillykke, er Pers Jack Russell Andy og Stephens hyrdehund Tui, gået på sporet af det nedlagte bytte, som var væltet om ca. 100 meter ude. De får hurtigt fundet vædderen og det er tid til at få taget trofæbilleder.

Da vi kom tilbage til hytten, blev vædderen brækket og man kunne tydeligt se, hvorfor de også går under navnet Bob Marley får! Den har jo lange snoede fletninger – rastahår! Til gengæld lugter denne fåreart ikke. Man mener arapawa blev indført til landet af selveste James Cook i det herrens år 1769. Andre mener dog, at det var hvalfangere, der medbragte fårene.

Mt. Cook

Efter endt jagt på østkysten kørte vi nu mod vestkysten, igennem Arthur's pas, som ligger midt i sydøens alper. Her er det mest fantastisk flotte Mt. Cook, der med sine 3764 meter har rejst sig og er dermed det højeste bjerg på New Zealand. På Maui sprog kaldes bjerget Aoraki. Efter at have kørt ca. 250 km når vi frem til den lille flyveplads og herfra skulle en lille helikopter bringe os 1200 meter op på Mt. Cook til vores basecamp. Piloten havde meget travlt med at bringe kunder fra a til b og ventetiden blev brugt til at forberede sikkerhed omkring flyet, bagage, ind- og udstigning. Pludseligt blev luften fyldt af larm – det var vores taxaer der landede. Vi måtte deles i to hold, første tur gik til Stephen og hans hund Tui + køkken-/telte-/jagtudstyr med det nyindkøbte Swarovski scope.

Efter 10 minutters venten var det Fies og min tur. At sid-

Jeg var vild med flyveturen ...

Fie var til gengæld ikke spor tryk ved situationen

de på forsædet i en helikopter, er bare noget der sparker røv (undskyld udtrykket)! Jeg følte mig som et lille dun, der var presset ud af en hovedpude – og som let og elegant gled op ad bjerget. Jeg mærkede pludseligt Fies hånd knuge sig fast i min skulder og blev klar over, at hun var skrækslagen. Da vi ikke kunne ændre situationen, holdt vi ud til vi kort tid efter landede på et lille plant spot. Campen har en bjergkam til den ene side og på den modsatte side løber et lille vandløb med smeltevand, fra den del af Mt. Cook, der rager højt over skyerne og dermed får sol. Snart havde vi fået fast bjerg under fødderne og helikopteren fløj videre til næste opgave. Vi blev forenet med vores guide Stephen og hans Collie/Schäfer Tui. Efter lidt gode råd fra guiden havde vi fået rejst vores nye hjem og wauw – udsigten kunne der ved Gud ikke klages over!

Styrkeprøve

Stephen mente lige, vi kunne nå en vandretur højere op på bjerget, for så kunne han nemlig få afprøvet sit nyindkøbte udstyr. Jeg tror nu, det var lige så meget for at se, hvor god/dårlig jeg var i bjergene. Stephen fik med sin baggrund som kok hurtigt fremtryllet et festmåltid, som vi nød inden vi skulle på køjen.

I løbet af natten blev jeg flere gange mindet om, hvor dumt det var ikke at medbringe min 8 cm høje underlagsmadrass og min North Face Tundra sovepose, der kan klare -29°. Efter denne nat sov vi med en del mere tøj på og øvrigt tøj + poser blev lagt under underlaget, som var punkteret og derfor fladt efter få timer.

Nysgerrig tahr

Næste morgen blev vi vækket med et »coffee is ready« –

og efterfølgende sad vi og indtog morgenmad med verdens flotteste udsigt, alt imens Stephen spottede den ene tahr efter den anden. Planen blev lagt efter, hvor stor og gammel han vurderede dyrene til at være. 15 minutter efter morgenmaden blev der meldt klar og den første jagtdag på bjerget startede. Efter 2 timers hård klatring befandt vi os i ca. 2500 meter højde og vi tog et fortjent hvil. Pulsen havde dårligt lagt sig, før en tahr female (et hundyr) viste sig et stykke længere oppe og splitte mine bramsejl, om den ikke havde en buk med sig.

Denne tur foregik i maj måned og dermed i brunsten på disse kanter. Jeg vurderede, om der skulle tages et hurtigt skud, så skydestokken blev sat op pr. refleks. Da bukken på et tidspunkt stod og snusede til geden, var jeg klar over at dette var min chance! Jeg forsøgte at finde skulderbladet blandt al det lange hår, som en tahr nu engang er udstyret med i vinterpels. Skuddet gik, men sad for højt – kuglen tog en lille håndfuld hår med da den passerede dyret.

Dyrene forsvandt bag nogle klipper, og guiden og jeg fik talt om, hvad der dog lige skete der? Vi blev hurtigt enige

Kea – en papegøje, der som eneste fugl lever over trægrænsen. Dens største fjende er den New Zealandske possum.

om, at indskydningen foregik jo 2000 m. længere nede, så det var klart at den skød lidt højt. Jeg foretrækker indskydning på 300 m – i den højde, vi kunne forvente at jage.

Pludselig kom bukken frem fra sit skjul, nysgerrig efter at se, hvad det skete! Jeg fik flyttet på skydestokken og bukken stod nu og nedstirrede os med fronten imod os. Afstanden var nu 80 m! Jeg fandt maskinrummet på fyren og lod kuglen gå, tahren blev tydeligt ramt og lagde sig, men stadig med hovedet rejst. Efter endnu en kugle, som sad lige på halsen, trillede den forover og efterlod en lang rød stribe i sneen efter sig. Stop stop, råbte Stephen, men den stoppede først 50 meter under os, så Stephen måtte tage sine snesko på for at hente den op.

Vurderingen lød dengang på omkring 13 tommer. Det håber jeg så holder stik, flot så den i hvert fald ud, da jeg endelig står med min første Himalayan tahr!

Fie var ikke med her oppe i højderne. Hun kunne dog pudsigt nok følge os ved at følge en flok kea som troligt fulgte med os. Kea er den eneste papegøje, som lever over trægrænsen. Resten af tiden læste hun i sin tykke bog, fik klaret

Den lange vej ned ad bjerget.

opvasken og i det hele taget sluppet af, det var jo også ferie.

Devil Wall

Efter Stephen havde taget en masse trofæbilleder, starter den hårde nedtur! Stephen er også freelance fotograf – en mand med mange evner.

Som jeg tidligere har måttet erkende, så er nedturen mere hård end opturen, og denne gang blev der heller ikke lavet om på det. Bedre blev det ikke, at vi måtte passere en bjergkam, som jeg døbte The Devil Wall. Bjergryggen vi gik på var ikke bredere end en spisebordsstol. Det var sidst på eftermiddagen, solen havde smeltet sne og is, og jeg følte mig som Bambi på isen. Med cirka 100 meters frit fald og lodret klippe ned på hver side, var det som at gå på en line. Efter sikker nedstigning blev vi i lejren enige om aldrig mere at ville på The Devil Wall!

Save the country – Go hunting

»Coffee is ready« – vores vækkeur i form af Stephen stod klar med kaffen og under morgenmaden observerede guiden 6-8 tahr, hvoraf nogle af dem var meget højt oppe. Vi klatrede i 3½ time og efter flere gange at være endt i blindgyder med alt for stejle klippevægge, kom vi omsider frem

til en bjergterrasse. Kort tid efter at Stephen har fået opsat sin nyindkøbte superkikkert, får han øje på 3 Himalayan tahr. Dyrene stod på skyline, altså helt oppe under himlen og afstandsmåleren fortalte os, at der var 480 meter derop. Et langt skud, men da vi flere gange havde set opslagene med teksten »Save the country – Go hunting« blev vi enige om, at vi jo var på arbejde i statens tjeneste – og jeg fik grønt lys.

Jeg havde på forhånd fundet et perfekt anlæg, som bestod af en forhøjning, bipod og min rygsæk.

Efter et par dybe indåndinger var jeg bare så klar, så da den første buk vendte siden til – slipper jeg kuglen og har en rigtig god fornemmelse, da dyret forsvinder og jeg repeterer Blaseren. Nu gik det stærkt! Jeg havde kun lige fået kuglen i kammeret og fundet dyrene i kikkerten, da tahr nummer 2 springer ned og stiller sig på nøjagtig samme sted og position, og Blaseren får lov at tale sit kølige sprog, Oryx kuglen træffer perfekt i dyrets krop og tahren starter nu sin exit ned ad bjerget og lander senere 60-80 meter til højre for os. Jeg hører Stephen råbe »yes, good

Jeg fik den!

Den første tahr – et godt stykke over skyerne

”

**Hold nu op, aldrig havde jeg drømt om dette!
Afgjort den bedste dag på bjerget!**

shooting!«, alt imens dyr nummer 3 står som forstenet og kikker efter de andre to. Jeg forsøger med endnu et skud, men misser. This is real hunting! Hold nu op, aldrig havde jeg drømt om dette! Afgjort den bedste dag på bjerget! Med klar blå himmel og sol + nyfalden sne, ja så bliver det altså bare ikke bedre.

Den flyvende tahr

Nu var det tid til eftermiddags-lunch bestående af æble, øl og pølse, alt imens Stephen, med snesko og en ishakke i hånden, begav sig op efter mine tahr. Efter 480 meters stejl opstigning var han oppe på skyline, hvor den første buk forsvandt. Bukken lå dybt nede i en kløft og Stephen tog en hurtig beslutning om, at den ville vi nappe i morgen når helikopteren skulle komme efter os. På nedstigningen efter tahr nummer 2, tjekkede han selvfølgelig, om der skulle være skudtegn eller schweiss efter buk nummer 3.

Jeg har spist min pølse og skal lige have en tår øl. Pludselig så jeg, at buk nummer 3 nu stod der hvor jeg sidst så Stephen! Et skud nu ville være uforvarsomt, så jeg måtte derfor nøjes med at nyde synet. Senere, da guiden kom med skind og trofæ fra den ene tahr, fortæller han at buk nummer 3 var så tæt på ham, at den nøs af ham for at skræmme ham.

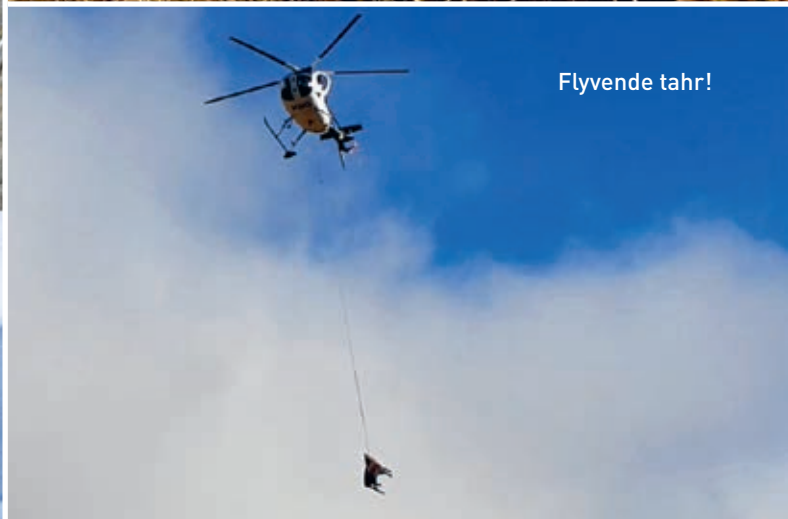
Efter en lang og dejlig dag på bjerget, stod menuen denne aften på tahr og super god rødvin fra New Zealand. Sammen med Fie, 3 styk tahr, en god guide/kok/fotograf + hund, ja så kan en bjergjagt simpelthen ikke gøres bedre! Hermed skal der lyde et TAK fra hjertet til Viking Guides.

Taxi til gemseland

Næste morgen fik vi lov at sove til klokken 8 og blev som vanligt vækket med et »coffee is ready«. I Danmark ringer man efter en taxi – på New Zealand ringer man efter en heli. Beslutningen blev taget i aftes, da der blev meldt om dårligt vejr 2 dage senere. Vi skulle flyttes om på den anden side af bjerget efter gemse. Denne del af bjerget var ren barnemad efter den sidste tur. Stephen mente, jeg snart var lige så godt gående i bjergene som ham, hvortil jeg svarede ham, at det måske var ham, der var blevet lidt svag!

Tahr 3 blev den største med hele 12,5 tomme.

Flyvende tahr!

Der blev observeret gemse 2 gange, den sidste lykkedes det os at nedlægge, efter et skud meget skråt nedad. Den lå på en stor klippesten, da en kugle traf den på skulderen, efter nogen tids venten trillede den omsider ned ad den store sten, desværre brækkede den venstre stang i faldet. Det bliver en opgave for en konservator.

Fåreavleren og kænguruerne

Vi mente nu, at vi så rigeligt havde løst opgaven i statens tjeneste og havde fået indfriet vore ønsker. Derfor fløj vi næste dag ned ad bjerget og kørte tilbage til østkysten, hvor vi havde en aftale med en lokal farmer. Han ville gerne have tyndet ud blandt de mange wallaby, som er kænguruer på omkring 35 kg. Han fortalte os, at han får skudt mellem 500 og 1000 wallabies om året.

Et vandløb skærer gennem området og lige her fik vi rejst vores lille camp. Efter at have kørt de 500 km fra Mt. Cook og hertil, var det ren nydelse at være her.

Stephen ender med at få 1 stk. wallaby, og jeg får 4 stk. wallaby + 1 vildkanin. Alt i alt var denne kombinerede turist-/jagt rejse nok den mest oplevelsesrige, vi har haft til dato!

Turen blev rundet af hos taxidermist Tyron Southward i

Canterbury, som præsenterede os for det største tahr trofæ fra NZ på hele 17 tommer.

Det har været en fantastisk rejse! Vi kan kun anbefale Viking Guides og har selv virkelig megen lyst til at komme igen. ★

★ FAKTA OM JAGTREJSEN

Tidspunkt: Maj (efterår)

Vildttæthed: Arapawa ram – meget få / Tahr – tæt bestand
Gemse – medium / Wallaby – lokalt mange

Konditionskrav: Får – middel / Gemse – god / Tahr – super god
Wallaby – middel

Temperaturer: 0-15° med en del regn

Udstyr: Fie: SAKO .308 Win, Swarovski Z8i 3-18 × 56 P + Swarovski EL 10 × 42

Bøgelund: Blaser R93 30-06, Swarovski Z8i 3-18 × 56 P + Swarovski EL 10 × 42

Guides: Per Jakobsen, Viking Guides

At formidle jagt og trofæjagt – til jægere og ikke-jægere

Bente har været rundt i verden på spændende jagtrejser, ofte med sin bror. Selvom hun har holdt foredrag ude omkring i Danmark, er det først for nylig det er gået op for hende, at hun er med til at formidle jagten og trofæjagten – også til ikke-jægere.

Måske Bentes beretning herunder kan være en motivation for flere jagtformidlere blandt Nordisk Safari Klubs medlemmer.

AT DET ER VIGTIGT AT FÅ FORMIDLET JAGTEN ud til de mennesker, som ikke går på jagt og måske slet ikke interesserer sig for jagt, kan jægere generelt godt blive enige om. Rigtig mange jægere vil også gerne komme til foredrag om jagt fra en eller anden vildmark ude i den store verden. Interessen for at høre om jagt og trofæjagt er der. Måske prikker det til lysten til selv engang at kunne tænke sig at komme på jagt dér, hvor foredraget omhandler. Men selv om man aldrig kommer derud, så kan enhver jæger nemt leve sig ind i den gode historie, det er.

At formidle jagten til ikke-jægere

For cirka 10 år siden var jeg på bjørnejagt i Canada, British Colombia, sammen med min bror. Det er noget vi har drømt om, siden vi var børn. Det blev en fantastisk tur ud i vildmarken, hvor vi boede som »Nybyggerne i Canada«. Efter jagten var vi på en 3 dages tur ud ad Alaska Highway og vi startede i Dawson Creek, dér hvor highwayen starter. Alaska Highway er 25.000 km lang og slutter i Fairbanks

i Alaska. Vi nåede kun Yokon, fordi vi her blev stoppet af en kæmpe skovbrand, som havde raset i flere dage! Men nu videre til sagens kerne.

Jeg er med i bestyrelsen i vores forsamlingshus her i Vindinge ved Nyborg, hvor jeg bor. For ca. 8 år siden snakkede vi om at få gang i nogle foredrag og andre arrangementer i forsamlingshuset. Jeg tænkte mig lidt om og foreslog så, at jeg gerne ville byde ind med et foredrag om en af mine jagtture.

Jeg foreslog, at jeg kunne lave et foredrag med titlen »Jagten på den sorte bjørn«. Det mente de andre var helt perfekt, at jeg ville det. Forsamlingshuset manglede penge, så hvis der kom nogle, ville jeg tilbyde, at pengene for entre skulle gå til huset.

Jeg lavede et program i PowerPoint. Det var vigtigt for mig at lave et program, der ikke kun var for jægere, men for alle, som kan lide en god historie og se en masse flotte billeder. Jeg elsker nemlig at fotografere og har derfor masser af billeder at kunne bruge til formålet. Historien om Alaska Highway og køreturen der-

ud ad skulle selvfølgelig med. Og ikke mindst fortællingen om, hvordan en jæger forbereder sig på sådan en tur – også med skydetræning og så videre. Selve det at nedlægge et dyr tager jo kun et sekund, så der skal mere med i mit foredrag, tænkte jeg. Foredraget skulle højst vare halvanden time.

Nyheden om foredraget blev formidlet ud i forskellige medier med den pointe, at det ikke kun var for jægere, men for alle, der kan lide en god historie og flotte billeder fra en imponerende natur.

Aftenen oprandt og jeg var meget spændt på, om der kom nogle. Det gjorde der så absolut. Den store sal i forsamlingshuset var fyldt op med 80 fremmødte – jægere fra nær og fjern, men langt de fleste var ikke-jægere.

Det må have været et rigtig godt foredrag, for der gik ikke lang tid før flere foreninger ringede og spurgte, om jeg kunne komme og holde mit foredrag om »Jagten på den sorte bjørn – og Alaska Highway« hos dem. Det ville jeg selvfølgelig gerne. Det var dog ikke jagtforeninger, men alle mulige andre foreninger, der kon-

taktede mig – faktisk har jeg kun været i jagtforeninger med mit foredrag to gange. Jeg reklamerede ikke, men budskabet spredtes hurtigt fra mund til mund.

Jeg har lavet flere foredrag om min brors og mine ture rundt i verden og jeg har været ude og holde foredrag rigtig mange steder rundt i landet. Ofte har nogle givet udtryk for, at de ikke var klar over, at jægere forbereder sig så meget med skydetræning til jagtrejserne. Her er det så jeg tilføjer, at det gør jægere skam også, når de tager på for eksempel bukkejagt herhjemme – og så får vi en god snak om det.

Jeg fortæller også om, at nogle steder er de dyr der bliver nedlagt, mæden til vores guide/PH og hans fami-

lie og andre på egnen. De får også løn for at guide os ud på jagterne. Det er deres levebrød og i nogle fattige lande får staten også en del af det beløb, jagtrejsen har indbragt.

Det er gået op for mig, at jeg med mine foredrag er med til at formidle jagten ud til ikke-jægere. Alle er begejstrede og jeg har aldrig hørt et dårligt ord angående jagt og jægere, når jeg er ude at fortælle. De fremmødte får en god forståelse af, hvad jagten ofte går ud på og hvor stor en del naturen spiller af jagtopplevelsen.

Sådan tænkte jeg ikke, da jeg startede med mit første foredrag i samlingshuset for cirka 10 år siden. Jeg ville bare gerne fortælle om en fantastisk jagtoplevelse langt inde i Canadas vildmark. ★

»Knæk og bræk« derude!

Bente Møller Nylandssted Andersen

b.nylandssted@hotmail.com

Tlf. 21 20 39 31

Agertoften 1, Hal 17
5550 Langeskov
www.sie hunting.com

BIDRAG med internationale nyheder til »udsyn« modtages gerne fra medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

FORBUD MOD TROFÆJAGT MIDT I COVID-19 TRUER DET AFRIKANSKE DYRELIV OG LEVEBRØDET FOR MASSER AF MENNESKER

Afrika: Forskere fra Griffith Universitetet i Australien har afsløret de ødelæggende virkninger, som et forbud mod trofæjagt vil have på bevarelse af dyreliv og levebrød for masser af mennesker i Afrika.

Selvom det stadig er kontroversielt, så indikerer deres studie, der er offentliggjort i Conservation Science and Practice at udøvelsen af trofæjagt bevarer områder, der ellers ikke ville være beskyttet.

Dr. Duan Briggs der er leder af The Resilient Conservation Research Group ved the Environmental Futures Research Institute i Australien, undersøgte effekten af hvad et forbud mod trofæjagt ville have på de sydafrikanske landejere, der står for størstedelen af jagten. Dette blev gennemført med en gruppe af internationale samarbejdspartnere.

»Trofæjagt står over for stigende pres på grund af opfattelsen af at være grotesk og moralsk forkastelig, og mange grupper kræver et fuldstændigt forbud«, fortæller Dr Biggs. Jægere fra USA, Rusland, Spanien, Europa samt masser af andre lande besøger hvert år Sydafrika for at jage vildt, lige fra den mindste antilope til de største løver og andet storvildt.

Dr. Biggs og hans kollegers forskning antyder, at trofæjagt på trods af sin negative opfattelse bevarer store landområder, der ellers ikke beskyttes. Disse områder bidrager med cirka 200 millioner dollars om året til de Afrikanske økonomier og understøtter millioner af menneskers levebrød.

»Vores studie undersøgte, hvordan private landejere ville reagere på et lovgivningsmæssigt jagtforbud, som lobbyet af flere NGO'er og internationale regeringer,« siger dr. Hayley Clements, medlem af Center for Complex Systems in Transition ved University of Stellenbosch.

»Private områder med naturbevarelse, hvor trofæjagt finder sted, udgør ca. 14-17% af Sydafrika. Det dækker mere naturbevarelsesjord end i nationalparkerne«, fortæller dr. Alta De Vos fra Rhodes Universitet, der var med til at lede undersøgelsen.

»Disse områder er utroligt vigtigste, da de forbinder de

private og offentlige bevaringsområder og finansierer yderligere bevaringsindsats.«

»Det viser sig, at omkring to tredjedele af jordejere i Sydafrika ville bevæge sig væk fra en dyrelivsbaseret arealanvendelse, hvis trofæjagt bliver forbudt«, siger Dr. Biggs. Dr. Biggs og hans kolleger undersøgte også om økoturisme vil være et godt alternativ til trofæjagt.

Deres undersøgelse af blandt de Sydafrikanske private jordejere fandt, at skiftet til fotosafari ikke var muligt for flertallet, på grund af de økonomiske begrænsninger og udfordringer i forbindelse med at komme ind og konkurrere på et allerede mættet turismemarked.

»High-end fotosafarier bliver ofte udråbt som en alternativ løsning til trofæjagt, men kun en tredjedel af vores 22 respondenter sagde, at de ville skifte til fotosafari eller intensivere den fotosafari, de allerede har«, fortæller Kim Parker, som er forsker fra Rhodes University. ★

Kilde: Kim Parker, et al.

»Impacts of a trophy hunting ban on private land conservation in South African biodiversity hotspots.«

Læs mere på kortlink.dk/285ne eller læs hele rapporten på kortlink.dk/285ng

CORONAVIRUS KAN GIVE TRAVLHED FOR JÆGERE I EFTERÅRET

USA: Selvom mange forretninger og industrien er berørt af Coronavirus, og kan være nødt til at nedskalere produktionen, ser det ud til at flere tager udendørs for at holde sig beskæftiget. Ifølge flere kilder kan det resultere i, at dette efterår bliver en travl sæson for jægere i dele af USA.

På grund af Coronavirus blev det årlige resultat af lotteriet for moose licenser i staten Maine offentliggjort live på internettet.

Ansatte fra Maine Department of Inland Fisheries and Wildlife brugte næsten tre timer på at oplæse navnene på de 3135 licenser, der blev udtrukket. I år var der 65463 ansøgere, en stigning på 11% i forhold til sidste år.

Andre stater rapporterer om stærkt øget salg af fiskelicenser.

Blandt andet har Illinois Conservation's Office of Resource Conservation rapporteret om en stigning alene i perioden 1. marts – 24. juni på ca. 64.000 ekstra fiskelicenser solgt i forhold til samme periode sidste år. ★

Kilde: Maine Department of Inland Fisheries and Wildlife og Illinois Conservation's Office of Resource Conservation

BEDRE MULIGHED FOR AT JAGE ELK OG ANTILOPE I WYOMING

USA: Efter et møde i Wyoming Game and Fish Commission, hvor der blev diskuteret conservation samt antallet af vilde dyr i staten, godkendte kommissionen blandt andet at opdatere vildtbesætningsmålene for tre områder i staten.

Ifølge Wyoming Game and Fish Department (WGFD) blev besætningsmålene sidst evalueret i 2015, men disse bliver nu opdateret. Dette kan føre til øgede muligheder for blandt andet antilopejagt i Casper regionen, der ligger i den østlige og centrale del af Wyoming.

De tre områder der bliver berørt af den nye evaluering er:

- **»The Rattlesnake Antelope Herd Unit«** i Casper regionen, som vil overgå til en vildtstyringsstrategi, der vil tillade flere muligheder og samtidig opretholde bukkens gode kvalitet.
- **»The Lander Region Ferris-Seminole Herd Unit«** hvor bighorn er hjemmehørende. Her vil de ændre besætningsmålet til antal på 300 og gennemføre optælling midt på vinteren, for at få et bedre datagrundlag for beslutningerne for en kommende vildtstyringsstrategi i dette område.

- **»The Shirley Elk Herd Unit«**, hvor mål bliver øget fra 800 til 1200 stykker vildt, baseret på vinter optællingen. WFFD planlægger at opretholde en liberal elk høst, og ydermere arbejde på at forbedre adgangen til jagt i området.

Kommission besluttede også at indgå en aftale om at administrere et område på ca. 1250 hektar i Pilot Hill området, Albany County. Med denne aftale vil der blive oprettet et nyt område for forvaltning af vildt og fauna i Albany County. Dette omfatter blandt andet elk, mule deer, pronghorn og mange andre arter.

Commission President Pete Dube udtaler: »Den samlede administration af dette område er unik, og vi er glade for at have en rolle i beskyttelsen af vildtet, og samtidigt kunne tilbyde jægere

flere muligheder for jagt i den sydøstlige del af Wyoming«. Området bliver åbent for jagt i foråret 2021, og der kan blandt andet jages elk og pronghorn her. ★

Kilde: Wyoming Game and Fish Department

Kilde: U.S. Fish & Wildlife Service

HISTORISK UDVIDELSE AF JAGT- OG FISKEMULIGHEDER PÅ OFFENTLIGT TILGÆNGELIGE OMRÅDER

USA: Den amerikanske Secretary of the Interior (indenrigsminister) David L. Bernhardt har offentliggjort en historisk udvidelse af jagt og fiskemulighederne i 147 nationale naturreservater og nationale fiskeområder. Det drejer sig om at åbne eller udvide adgangen til 859 nye jagt- og fiskemuligheder fordelt på mere end 930.000 hektarer.

Denne udvidelse er den største udvidelse i U.S. Fish and Wildlife Service's historie.

Indtil nu har den siddende regering, åbnet for eller udvidet

arealet, for jagt og fiskeri med ca. 1.618.742 hektarer, eller ca. 16.200 km².

Denne beslutning betyder at der nu er åbnet for jagt i 430 enheder, i de nationale naturreservater.

F.eks. kan det nævnes, at der bliver åbnet for storvildtjagt i Bamforth National Wildlife Refuge i Wyoming for første gang, og det samme gælder for Canaan Valley National Wildlife Refuge i West Virginia. ★

Kilde: U.S. Department of the Interior

»ALLE MINEDRIFTSRETTIGHEDER I NATIONALPARKER ANNULLERES MED OMGÅENDE VIRKNING«

ZIMBABWE: Sådan lød udmeldingen fra Monica Mutsvangwa, Informationsminister i Zimbabwe efter et kabinetsmøde tirsdag den 9. september.

Beslutningen kom efter massevis af protester, der blev udløst af, at to kinesiske virksomheder havde fået tilladelse til at søge efter kul i Zimbabwes største nationalpark, Hwange. Hwange er hjemsted for bl.a. det sorte truede næsehorn. Samtidig er der kommet et forbud mod minedrift langs de fleste flodbredder – også dette vil ramme kinesisk minedrift.

Det er alment kendt, at da Zimbabwe smed de hvide farmere ud af landet, troppede kineserne op med masser af kontanter for at »udvikle« landet. Og kineserne blev en af de største investorer i landet. Zimbabwe blev på grund af

krænkelser på basale menneskerettigheder boykottet af de fleste vestlige lande, en boykot som kineserne, der ikke var helt så fintfølede, udnyttede med det samme.

I begyndelsen af september meldte Zimbabwes regering overraskende ud, at landet nu vil returnere jord til udenlandske farmere, der fik frataget deres land under jordreformerne. Zimbabwes økonomi er helt i ruiner, og man håber øjensynligt på, at Vesten vil se positivt på tiltaget og hæve sanktionerne, der koster mange millioner dollars hvert år. Det kunne se ud som om, at Zimbabwe har fået nok af den kinesiske indflydelse og formentlig ønsker at tækkes Vesten ved at signalere, at man sætter naturbeskyttelse på dagsordenen. ★

Kilde: BBC

JÉRÔME LANOUE SLUTTER SIG TIL RIGBYS INTERNATIONALE SALGSTEAM

STORBRIANNIEN: Med over 23 års erfaring i den franske våbenhandel har Jérôme Lanoue sluttet sig til det internationale salgsteam

hos bøsse-maker John Rigby & Co i London. Efter at have studeret på Liege School of Gunmaking i Belgien, hvor han kvalificerede sig som våbensmed og skæftemager i 1997, har Jérôme indhentet over to årtiers erfaring inden for våbenhandel.

I løbet af sin karriere har han arbejdet som våbensmed i forskellige våbenbutikker i Paris og det nordlige Frankrig, plus ledet et stort team af våbenudviklere i sin seneste stilling som direktør for værkstedet for håndlavede våben for firmaet Verney-Carron, hvor han har arbejdede de sidste 12 år.

Jérômes lidenskab for jagt har været drivkraften i hvert trin i hans karriere. Hos Rigby vil han være ansvarlig for at udvikle salget og få forretningen til at vokse. Derudover skal han eksponere Rigby til et meget bredere marked og skabe større bevidsthed om navnet.

Marc Newton, administrerende direktør for Rigby, siger: »Vi er meget glade for at Jérôme bliver medlem af Rigby-teamet. Med sin mangeårige erfaring med våbenhandel er han meget anerkendt og et pålideligt navn. De færdigheder, han bringer med sig, er uden sidestykke, og jeg er begejstret for at se, hvilke nye ideer han har at tilbyde«.

Læs mere på kortlink.dk/285p5

Vidste du, at ...

... troføjagt har reddet Alpestenbukken fra at uddø?

- I år 1856 var antallet af Alpestenbukke nede på omkring alarmerende **100** – tæt på udryddelse. Samme år reserverede den jagtglade kong Viktor Emanuel II et område kun til jagt og indsatte et stort antal vildtbetjente.
- Med kontrolleret jagt voksede bestanden til **3000 dyr** omkring år 1900.

MIKKEL CARLSEN

AUTORISERET ZOOLOGISK KONSERVATOR

OVER 20 ÅRS ERFARING I TROFÆMONTERING

TLF. 26 35 05 97 . SØNDRE LANDEVEJ 216 . 6470 SYDALS

Priseksempler incl. moms

Rådyr, skuldermontering kr. 3.400,- Snejpe kr. 2.600,-
Kronhjort, skuldermontering kr. 7.200,- Fasan kr. 2.800,-
GRATIS afhentning/levering i hele DK efter aftale

WWW.ZOOLOGISK-KONSERVATOR.DK

FACEBOOK.COM/MIKKEL.CARLSEN.507

På jagt i

Kalaharis

smukke røde ørken

Han har tydeligvist set mig, oryxen! Han står endelig stille ude på 280 meter, efter vi har pürschet efter ham i godt en times tid. Han står nok så overlegent der, halvvejs dækket bag en busk, der gør det helt umuligt at sende et skud afsted. Her står vi så og nedstirrer hinanden i godt 10 minutter. Spørgsmålet er nu, hvem der vinder denne jagt ... Oryxen eller mig!

AF FREYA ASKJÆR

FOTOS: FREYA ASKJÆR, CLAUS SLOTH ANDERSEN
OG ORANGE RIVER HUNTING & SAFARI'S

Indskydning første morgen. Vi kontrolskyder på 100, 200 og 300 m.

CLAUS OG JEG ER TAGET PÅ VORES FØRSTE JAGTREJSE til Sydafrika. Vi skal besøge Orange River Hunting & Safari's, som ligger ca. 250 km vest for Kimberley. Turen er planlagt, så vi kan fejre min 50-års fødselsdag hernede – og vores bryllupsdag.

Efter en meget lang rejse uden megen spildtid undervejs, når vi lige netop at se solen gå ned under indflyvningen til Kimberley lufthavn. Vi bliver hentet af to PH'er fra Orange River Hunting & Safari's og vi kører den sidste del af turen, mens aftenhimlen ret hurtigt bliver ganske sort og fyldt med stjerner. Snakken går let, mens bilen kører os til Toevlug Hunters House, hvor vi ankommer kl. 20.30. Middagen står klar til os, og efter vi har båret bagagen ind, hilst på alle i huset og fået lidt vand i ansigterne, sætter vi os til bords og nyder et lækkert måltid mad og en livlig snak omkring bordet.

Vi taler lidt om vores ønsker for de kommende dage, f.eks. hvilke dyr, vi drømmer om. For mig er kudutyren et smukt og spændende dyr, som jeg drømmer om. Jeg synes, han ser så intens og smuk ud, med hans lange snoede horn og hvide stribe hen over næserygen. Og jeg er selvfølgelig lidt spændt på, om det lader sig gøre at få ram på »Afrikas grå spøgelse«. Ellers står oryx på min ønskeliste, mens Claus drømmer om en springbuk og måske lidt mere, han ikke helt har sat ord på endnu.

Vi taler også om, hvordan vi gerne vil gå på jagt og hvilke elementer, der er vigtige for os i en god jagt. Vi vil rigtig gerne vil pürsche så meget gennem landskabet som muligt. Vi får helt fra starten et godt indtryk af PH'erne og fornemmer, at vi har ret ens tankegange og værdisæt, hvilket selvfølgelig skaber god dialog imellem os. Mel er vores faste PH gennem alle dagene og han er helt med på at

tage nogle gode ture til fods gennem terrænet. Biela er forholdsvis ny PH og vi har også fornøjelsen af, at have ham med på vores ture de kommende dage.

Vi er trætte og det varer ikke længe efter vores super dejlige aftensmåltid, før vi kravler under dynen. Der er en ny dag i morgen og jeg har sommerfugle i maven over alle de oplevelser, der venter os.

Indskydning, blæst, en oryx og middag i sandbankerne

Første dags morgen er der indskydning af vores rifler, som vi har medbragt. Så snart morgenmaden er indtaget og kaffen har drevet den værste søvn ud af kroppen, er vi på skydebanen. Efter transport og andre højdemeter, luftfugtighed og temperaturer end hjemme i Viborg, kontrolskyder vi riflerne. Vi har begge ballistiske tårne på vores riffeloptik, og har trænet rigtig meget op til vores afgang – også på langdistance. Det er derfor ikke noget problem, hvis vi får skudmulig-

heder på længere afstande. Jeg har stor tillid til min ZEISS Victory HT 2.5-10×50 med ASV+ tårn, og efter en feltskydning på op til 600 meter føler jeg mig ret godt klar til de kommende dages jagt.

Og så går turen ud i den smukke Kalahari ørken, hvor solen står højt på himlen, og det røde sand minder os om Arizonas ørken, hvor vi har brugt vores somre de sidste 12 år. Det er koldt fra morgenstunden, og det blæser ualmindelig meget i dag. Jeg var meget i tvivl om, hvilken jakke jeg skulle tage med hened, men jeg glæder mig over at have valgt at tage vinterjakke og handsker med – og at jeg fik et par halsedisser stukket i hånden af Marlene fra Labrador Cargo, inden vi rejste. Ellers havde det været en vir-

”

Vi har begge ballistiske tårne på vores riffeloptik, og har trænet rigtig meget op til vores afgang.

Det er mægkoldt at køre i den åbne vogn ud om morgenen.

kelig kold omgang! Første dag kører vi rundt i området og ser alle de fantastiske dyr!

Efter kort tid i bilen, hvor vi har set en del dyr, er det tid til en pürsch, og inden længe spotter Mel en oryx, som står et godt stykke fra os. Vinden gør, at vi må tænke godt over, hvordan vi kan pürsche os ind på ham. Vi sniger os venstre om ham i en kæmpe stor bue, og efter et godt stykke tid stopper vi brat.

Der står han – lige omkring 100 meter væk og han har

ikke set os! Jeg har min egen skydestok med og Mel sætter den forsigtigt op til mig. Jeg lægger riflen op og tager en dyb vejtrækning ... jeg tænker »lige et åndedrag mere, så ...«, men inden jeg når at ånde helt ud igen, får han øje på mig, vender bagdelen til mig og tager flugten ud over det røde sand ... øv, så tæt på – men allerede en erfaring rigere: vent ikke for længe, hvis du har en reel skudmulighed!

Jeg lægger riflen til et par gange mere i løbet af den før-

Vi pürscher gennem landskabet – over græsmarker, sandbanker og stenede bakker.

ste dag, men har ikke flere reelle skudmuligheder til hverken oryx, springbuk eller red hartebeest, som vi møder på vores vej.

Vinden tager af hen på eftermiddagen, og vi slutter dagen med sundowner og middag ude midt i de røde sandbanker, hvor der er stillet op til en hyggelig og uforglemmelig aften med bål, vin og en meget lækker 3-retters middag. Det er vores 17-års bryllupsdag i dag, og det har vores værter selvfølgelig husket.

Den røde og meget smukke sol går ned bag os, og vi nyder et glas bobler, spiser snacks og biltong, mens vi snakker om dagens oplevelser og de kommende dages planer. Maden nydes og snakken går lystigt på kryds og tværs af bordet med vores værter og PH'erne, som alle er samlet. Det er blevet koldt herude under åben himmel, men bålene, som brænder flere steder rundt om bordet holder os nogenlunde varme og skaber en vidunderlig stemning.

I løbet af aftenen fortæller de mig, at Mel har en kudu-tyr udset til mig ... en gammel herre med et bredt udlæg. Selvom jeg er glad for at de har fundet et helt særligt dyr til mig, er det svært for mig helt at forstå, hvorfor han er så særlig. Det må de kommende dage vise.

Vi bryder op ved 23-tiden og kører tilbage til Hunters House. Vi vælter om i sengen og sover tungt til næste morgen, hvor vækkeuret ringer kl. 6.30.

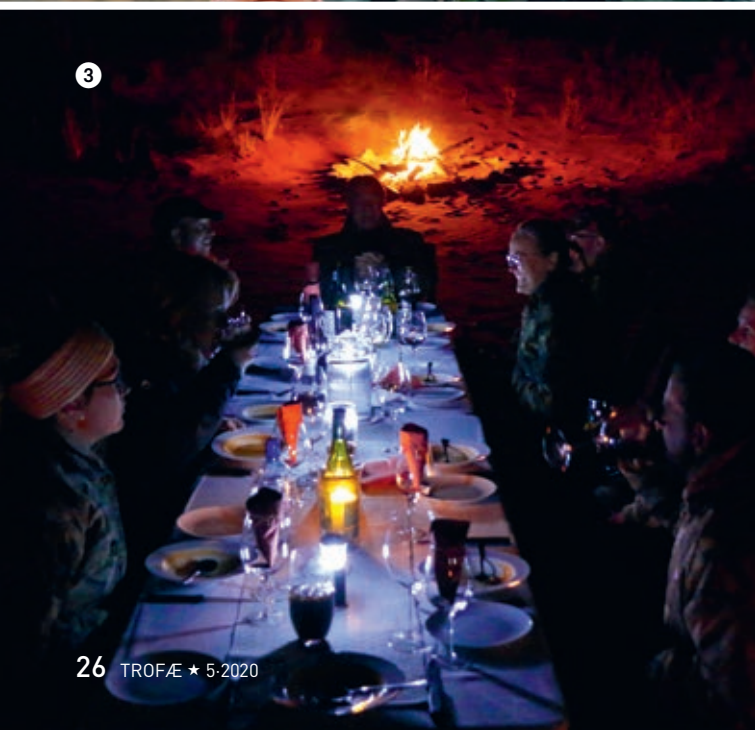

Kæmpe kudu og en snedig oryx

Tidlig morgen! Solen står op bag Hunters House, mens vi spiser morgenmad. Og da klokken er 7.15, kører vi ud i den smukke – og kolde – morgen! Vejret er virkelig flot – ingen skyer og stort set ingen vind. Det kan kun blive en god dag! Vinterjakken lynet helt op i halsen, halsedis-sen helt op over ører og næse, hættten trukket op over kasketten og handskerne ind under jakkeærmerne! Så går det derudad med alle sanser i fuldt beredskab!

Vi ser kudu, oryx, springbuk, stenbuk, duiker, zebra og meget mere ... flere gange ser vi en kudu og jeg kommenterer på, at han er flot ... men jeg kan hver gang se på Mel, at det ikke er »ham«!

Vi ser to kuduer og en oryx – og pludselig ser vi *ham!* Og nu er jeg ikke længere i tvivl! *Wauw*, ryger det ud af

1 Der mangler intet herude i ørkenen, hvor der er dækket op til dagens sundowner.

2 Enhver bryllupsdag er særlig. Denne her er dog lidt ekstra særlig her under Kalaharis blå himmel og med en rød sol, der efter en blæsende dag søger mod horisonten.

3 Vi nyder middagen under den nu helt mægtig sorte og stjer-nedækkede himmel, mens vi snakker om løst og fast, og nye venskaber bliver til.

VX-5HD

Funktion, garanti og optik i verdensklasse. Sammenlign den med konkurrenterne og bliv overbevist!

VX-5HD Markedets bedste køb
- Udnyt den lave \$-kurs!
Du får alt dette:

- 5 x zoom
- Fuldt HD linsesystem
- Twilight Max Light Management System, der giver overlegen lystransmission, kontrast og farvegengivelse uanset vejrforhold og tid på døgnet.
- Guard – ion hydrofobisk coating på yderste linsesider der afviser regn, dug, støv og selv fingeraftryk.
- Zero Lock (ZL – 2) ballistik tårn på alle modeller (undtagen trykjagtskikkert) individuelt fremstillet til dig – din riffel og ammunition – 100% nøjagtig.
- Kæmpe synsfelt
- Fiberoptisk belyst rødpoint med motion sensor teknologi (MST) der slukker lyset efter 5 min. ubevægelighed og tænder igen ved berøring, på alle modeller.

VX-5HD 1-5 x 24:

Kompakt drivjagtskikkert med forstørrelses spænd på 1,0 - 5X
Imponerende synsfelt på 38,2 meter (1,0X)
Lang øjenafstand(97mm)
Kompakt størrelse 28,5 cm. Vægt kun 371gr.

VX-5HD 2-10 x 42 CDS ZL-2

Let og elegant kikkert i allround forstørrelsen 2,0 - 10,0 X
Stort synsfelt
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 31,7 cm. Vægt kun 465gr.

VX-5HD 3-15 x 56 CDS ZL-2

Ekstremt lysstærk kikkert i toprelevant forstørrelses spænd fra kort til meget langt hold
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 34,3 cm. Vægt kun 632gr.
Du får ikke så høje ydelser i så kompakt pakke noget andet sted.

HG Agencies Tlf. 20 15 97 34 henviser til nærmeste forhandler.

WAUW! Dér står han ... og han kigger direkte hen mod os!

mig, ganske sagte naturligvis! Det bliver pludselig helt tydeligt for mig at se den meget store forskel på den her kudutyr – og på alle de andre! Han står stille ... helt stille – for han har selvfølgelig set os, selvom vi kommer kørende et godt stykke væk. Vi bakker, går ud af bilen og Mel og jeg sniger os op på en sandbanke. Tættere på, der er græsstrå foran mig ... lidt længere op ad bakken ... Han er gået et par skridt frem og står nu med kroppen bag en busk cirka 150 meter væk ... pokkers også! Der er ingen chancer for at få et godt skud her.

”

... pokkers også! Der er ingen chancer for at få et godt skud her.

Mel foreslår et skud forfra, men jeg har ikke mulighed for et velplaceret skud. Og i samme sekund vender kudu'en 180 grader og løber væk ... ØV! Jeg ånder ud, ærgrer mig lidt, men er stadig fuld af adrenalin over at være så tæt på – og så endda på den helt rigtige kudu!

Vi ser, at han er godt på vej op på over den næste bakke, og inden længe ser vi ham i silhuet sammen med de andre to kuduer på toppen af bakken, mange hundrede meter væk. Terrænet her er en blanding af sand og sten, nogle steder er bakkerne mest sandede – andre steder meget stenede.

Vi kigger på hinanden og gør klar til en pürsch i rask tempo op ad bakken, som går fra at være en bund af sand, til at være stenet og ujævnt. Vi går hurtigt, jeg har blikket rettet mod jorden, for ikke at snuble over stenene. Det er varmt her under den sydafrikanske sol, men vi er på en mission og lader os kun stoppe et par gange for at få vejret. Lige før vi når toppen, stopper Mel op, så vi alle har mulighed for at få pusten, inden jeg evt. skal være klar til at afgive et skud, hvis heldet er med os. Efter kort tid går

vi videre og når op på toppen, som flader ud og giver os et udsyn over et kæmpe område ... og der står de så, et par hundrede meter fra os! Men kun to af dem – den store er ikke til at få øje på. En klog gammel dreng, siger Mel – og vi fortsætter ufortrødent vores pürsch hen over det nu meget stenede terræn. Kuduerne forsvinder ud i horisonten – og jeg er lige nu i tvivl om, hvorvidt vi stadig pürscher efter »vores« kudu eller en af de Oryx, vi har set heroppe.

Når træning lønner sig

Vi når ud til en skråning, hvor vi ser en stor og meget flot oryx. Vi står og kigger lidt på ham, vurderer mulighederne for et skud, men han tager hurtigt flugten opad til venstre for os og fortsætter over toppen, hvor vi mister ham af syne. Opad går vi, listende hen mod kanten af bakken, hvor det går ned i en bakkedal på den anden side og her står oryx! Han går langsomt mod højre og kommer længere væk fra os. Han er på 175 meter og fortsætter sin luntent længere mod højre, hvor han på et tidspunkt stopper ... her står han så på 280 meter med den bageste del af kroppen fri, den forreste del af kroppen dækket af en busk – og med hovedet, som kommer til syne på den anden side af busken. Og her starter han og jeg så vores nedstirringskonkurrence! Min skydestok er sat i jorden, min riffel ligger stabilt på den. Min optik er sat på mellem 275 og 300 m ... og jeg venter bare! »Ét skridt tilbage – eller 2 frem«, tænker jeg, men han rører sig ikke ud af flækken! Her står vi bare og stirrer på hinanden i lang tid – hvem mon slipper øjenkontakten først?

Efter godt 10 minutter, vender han sig langsomt 180

★ FAKTA OM JAGTREJSEN

Land: Sydafrika
Revir: Toevlug Nature Conservation Area
Periode: 1.-7. august
Jagtoperater: Orange River Hunting & Safari's
Personlig guide: Melron Cooke (Mel) og Jan Bekker (Biela)
Skudhold: Op til 350 m
Jagtriffel: Ruger M77 Mark II .308w
Sigtekikkert: Zeiss Victory HT 2,5-10 × 50
Kugle: Dynamic Research Technologies (DRT), TerminalShock 175 grains
Håndkikkert: Vortex Diamondback 10 × 42
Jagttid: Forår
Forekomst af vildtarten: God

»Klik« ... jeg bander sagte,
 mens jeg hurtigt genlader.

grader rundt, går mod venstre og bagud – længere væk fra mig. Jeg spørger løbende Claus om afstanden – det er ham, der har afstandsmåleren med. Pludselig stopper han! Han står med højre side mod mig ... på nøjagtigt 350 meter! Jeg har trænet en hel del før denne tur og jeg blinker ikke, før jeg drejer tårnet på min optik til 350 meter og gør klar ... afsikrer ... og ... »klik« ... jeg bander sagte, mens jeg hurtigt genlader. Jeg ser, at patronen ikke er kommet med ind i kammeret tidligere og sikrer mig, at den kommer med ind denne gang! Jeg er klar igen i løbet af få sekunder, lægger kinden til riflen og kigger gennem optikken. Han står der endnu, jeg mærker roen igen, ånder ud – og trykker på aftrækkeren! Først hører vi det dæmpede skud ... og kort efter den dumpe lyd, som forsikrer os om, at han er ramt! Jeg repeterer hurtigt og sikrer. Et godt skud, hvisker de to PH'er, hvorefter jeg ser han drejer sig 180 grader og går cirka 40 meter, hvor han lægger sig og bliver liggende ...

Der er helt stille i nogle sekunder ... Adrenalinene begynder at pumpe i mine årer, det suser i mine ører og jeg ryster nu som et espeløv. Jeg minder mig selv om at trække vejret igen og forløsningens glæde begynder at brede sig, samtidig med at tårerne presser sig på.

Vi står stille lidt endnu, inden de tre mænd, der har fulgt mig bakke op og bakke ned, gratulerer mig med et velplaceret bladskud. Vi pakker sammen og bevæger os langsomt ned ad den stenede bakketop, hvor vi følger den vej, oryxen tog, inden han stillede sig op og kiggede på mig i det, der føles som en evighed. Mine ben ryster stadig under mig og føles gummiagtige, da vi når stedet, hvor

han stod da jeg lod skuddet gå. Der er ingen blod, hvilket ikke undrer os med den ammunition vi bruger, et 175 grain DRT TerminalShock projektil. Vi går videre – jeg har mest øjnene rettet nedad, for at undgå at falde over de mange sten, der ligger på jorden. Men jeg kigger nu op og ser ham ligge et lille stykke fra os.

Glæde og stolthed blander sig med ydmyghed og en snert af tristhed over at have nedlagt et stort dyr – og det føles stadig lidt surrealistisk, da jeg når hen til ham og lægger min hånd på ham. Et perfekt bladskud! Der er et hul mere lige over indgangshullet – det undrer os lidt, for jeg har kun afgivet ét skud. Mel kigger nærmere på det og kan se, at det er et sår, der ikke går dybt, men som sandsynligvis stammer fra en kamp med en anden oryx. Det er sprunget op, da min kugle rammer ham lige nedenunder.

Respekt for en gammel kriger

Han er virkelig flot! Mel kalder over radioen og går ned ad bjergsiden, modsat den vej vi kom, for at mødes med bilen, der skal transportere min oryx videre. Biela, Claus og jeg står tilbage og vi kigger nærmere på dette prægtige dyr, som ligger for vores fødder. »En flot gammel kriger«, siger vores PH'er.

Bilen har nu sneget sig op ad den stenede bakke og vi hjælpes ad med at få ham op på ladet, 5 voksne mænd + mig.

Tårerne får frit løb, da de kører ned ad bakken med ham og de mange blandede følelser igen danser en vild og uregerlig dans inden i mig ... Det er det første store dyr, jeg har nedlagt her i Sydafrika! Vi går ned mod vores bil, som vores chauffør i mellemtiden har kørt ned på vejen for foden af bakken. Det er tid til en pause, mens alle de mange følelser langsomt får lov at falde til ro i mit indre ...

Og efter lidt koldt at drikke, lidt snacks og en masse snak om en fantastisk pürsch, kører vi videre ud i terrænet under Kalaharis uendeligt blå himmel – ud mod flere uforglemmelige oplevelser. ★

- 1 Vi indleder en meget lang nedstirringskonkurrence! Hvem slipper først blikket?
- 2 Stolthed og forløsning blander sig med respekt, taknemmelighed og en snert af tristhed – en gammel kriger er faldet.
- 3 Om min hjælp er nogen reel hjælp, er jeg i tvivl om – men det betyder noget for mig at tage del i at bære ham op i bilen.
- 4 Efter jagten er der glæde – og stilhed indeni.

Ulven

— et prægtigt jagtobjekt

De fleste canadiske ulvejægere er enige om, at ulvejagt på bait er meget effektivt. Nogle foragter jagtformen, mens andre nyder ventetiden ved foderpladsen.

AF HENRIK LARSEN

Skjulet, der blev skudt coyotes fra første dag.

DYB LANGSTRAKT TUDEN mod den røde aftenhimmel afslørede, at ulvene opholdt sig i dalen og kaldte til samling for nattens jagt. Allerede da vi kørte ned i dalen i det første dagslys havde synet af whitetail hjorte på en forblæst højderyg indikeret, at der var rovdyr i dalen.

Synet af friske ulvespor i nattens nysne pustede yderligere liv i mine forhåbninger om at nedlægge en ulv, da jeg forsigtigt listede frem mod et lille skjul. Det var planen, at en dyng af stivfrosset slagteaffald et par hundrede meter fra skjulet skulle lokke ulvene på skudhold. Men, mor-

genen gled over i dag uden jeg opfattede tegn på liv i den stivfrosne ødemark. Da solens stråler ramte ulvebaiten indtog ravn, ørne og skader den stivfrosne klump, hvor de hakkede løs. Selvom støjen fra de sky fugle skulle være ulvenes garanti for fred og ingen fare ved baiten, så jeg ikke det mindste til ulvene i løbet af dagen.

Dette var min femte jagtdag i det nordvestlige Alberta, Canada. Fra små skjul var dagene gået med at følge solens vandring over den sneklædte ødemark, i en hidtil forgæves venten på ulve. Februarsolen var atter forsvundet bag bjergene og kviksølvet sunket til under 25 graders frost, da en dyb melodisk tone fyldte dalen. Jeg vippede huens øreklapper til side og lyttede smilende. Endelig! Endelig hørte jeg vildmarkens sang. Endelig var der andre livstegn fra ulvene, end de evindelige spor i sneen. Selvom jagtdagen gik til ende uden jeg så ulvene, havde deres tuden mod aftenhimlen så rigeligt reddet min dag.

Søg og du skal finde

Google: »Wolf Hunting Outfitter Canada« – klik – i næste sekund stod det klart, at mange outfittere tilbyder ulvejagt. Men, der skal ikke researches meget før man opdager, at mange »ulvejagter« dækker over tilfældige chancer, der opstår under jagten på andre arter.

Det er således intet problem at finde en outfitter der tilbyder »ulvejagt«, men det er noget af et detektivarbejde at finde en outfitter, der tilbyder seriøs ulvejagt med en rime-

Udbyttet fra første dags jagt – 3 flotte coyotes.

Ventetiden kan være lang i ulveskjulet, hvor tankerne får frit spil.

Udsigten fra skjulet, hvor ulven blev skudt.

◀ Baiten til ulven blev flittigt besøgt af ørne og andre rovfugle.

lig succesrate. Efter mange timer på diverse hjemmesider og efterfølgende korrespondance med outfittere og referenc personer fra det halve af kloden, besluttede jeg at jage ulve ved Lowell Davis, Alpine Outfitters, Alberta.

Godt begyndt er halvt fuldendt

Lowell opfordrede indgående til at jeg skulle anvende lette, hurtige og kraftigt ekspanderende projektiler af Ballistic Tip typen til ulvene. Lowell fortalte, at ulvene er meget smalle i kroppen og det er hans erfaring, at »normale« blødnæsedede jagtprojektiler ikke altid ekspanderer tilstrækkeligt ved et godt sideskud. Det er således ikke usædvanligt, at ulvene går en halv kilometer med et nogenlunde lungeskud. Selvom det er let at spore en anskudt ulv i sneen og Lowell ofte finder den, vil eftersøgningen støde resten af flokken bort fra området. Bruger jægerne derimod let ekspanderende projektiler af Ballistic Tip typen havde Lowell erfaret, at ulvene ofte blev på skudstedet.

Da jeg hverken havde erfaring med ulvejagt eller Ballistic Tip besluttede jeg at tage i »træningslejr« inden jagten, for at lære den faktiske kuglebane, på lange afstande og i kraftig frost, i min riffel. En måneds tid inden ulvejagten lovede meteorologerne dagstemperaturer på 15 – 20 graders frost midt i Sverige, så jeg pakkede riflen og benyttede vintervejret til at skyde en masse huller i de hjemmelavede ulveskiver på afstande ud til 400 m. Aldrig havde jeg følt mig så velforberedt til en jagtrejse som denne gang. Nu var det bare at håbe, at det afgørende lille jagtheld ikke svigtede i sidste sekund.

Ulven tuder i skoven

Sjette jagtmorgen steg forhåbningerne, da jeg passerede friske ulvespor i sneen få hundrede meter fra skjulet, hvor jeg skulle tilbringe dagen. Men morgenen blev til formiddag uden at jeg opfattede det mindste tegn på ulve. Solen var midt på dagen nået over nogle store grantoppe og sneen kastede blændende reflekser ind i mit lille skjul. Ravnene hakkede under basken, skrig og skrål løs i den stivfrosne bait, da jeg opfattede en dyb undertone i fuglenes spektakel. Jeg lagde øret mod skjulets åbne vindue og lyttede. Langt borte mod sydvest kaldte en ulv på flokken, så svarede en anden fra nordvest. De urgamle toner skar gennem den stivfrosne ødemark, men lyden var svag og ulvene langt, langt borte. Ulvene ville næppe vise sig de første timer, så jeg lukkede øjnene og nød vildmarkens sang, mens ravnene fortsatte det støjende ædegilde.

◀ Alle kneb gælder, når fødderne skal holdes varme! Bomuldssokker, 3 par uldsokker, varmpuder/fodvarmere, store forede vinterstøvler, termofolie rundt om – det så bindes det hele sammen med snor! På denne måde holdes varmen nogenlunde i de cirka 10 timer i 20–30 graders frost.

Pludselig skar en dyb og kraftigt tuden gennem alt. Ravnene flygtede i vild panik og jeg hoppede ti centimeter i skjulets sæde. Lyden var så kraftig, at jeg næsten kunne mærke vibrationerne fra ulvens strube. Dyret befandt sig utvivlsomt i de tætte graner bag skjulet og kunne dukke op når som helst. I næste sekund lå riflen ved skulderen og fingeren hvilede på sikringen. Ulvenes langstrakte tuden fyldte skoven. Mine øjne flakkede hid og did for at opfangе den mindste bevægelse, men intet hændte. Nogle minutter senere døde ulvenes tuden ud. Skoven faldt til ro, ravnene flaksede tilbage på baiten og jeg lagde riflen i skjulets vindueskarm. Heller ikke denne gang var det lykkedes at få et glimt af gråben.

Solen vandrede langsomt over himlen. Selv om jeg hen på eftermiddagen hverken havde hørt eller set noget til ulvene i timevis, kværnede tankerne alligevel omkring dem. Havde de forladt området, ædt sig mætte i en elg eller ville de dukke op på baiten i det sidste dagslys?

Sidst på eftermiddagen var skyggerne blevet lange, frosten nappede og ravnene havde forladt baiten, da jeg opfattede en bevægelse i skovkanten. En silhuet med spids snude, trekantede ører og hængende hale fik mig øjeblikkeligt til at lægge riflen til skulderen. Kikkertsigtet afslørede, at dyret havde en gulgrå pels, men den afslørede også

en coyotes skikkelse med spinkle snude, spidse ører, tyk hale og tynde ben.

Jeg havde allerede nedlagt flere coyoter på turen og besluttede derfor, at denne lille fyr skulle overleve. Coyoten trippede nervøst omkring baiten, mens den tjekkede omgivelserne, men frygten for ulvene var større end sulten, så coyoten listede tilbage i skoven. Flere gange var coyoten fremme i skovkanten. Gang på gang trippede den ud mod baiten, men hver gang var frygten større end sulten og til sidst forsvandt den i skoven.

”

En silhuet med spids snude, trekantede ører og hængende hale fik mig øjeblikkeligt til at lægge riflen til skulderen.

Ulven kommer

Jeg sad og kiggede ned langs skovkanten, mens dagslyset svandt, da jeg atter opdagede en bevægelse. Et godt stykke ude dukkede der pludselig et hoved ud fra træerne. Jeg var overbevist om, at det var den samme coyote der dukkede op igen, og ville blot bekræfte det i sigtekikkerten. Men, i samme øjeblik dyret tonede frem i kikkerten kunne jeg se at dette var et helt andet dyr. Det virkede meget kraftig i kroppen, snuden var tyk og de hvide kinder fik mig til at overveje, om det var en ulv. Da dyret et øjeblik senere stirrede direkte ind i kikkertsigtet, genkendte jeg straks det brede hoved med hvidt snudeparti og runde ører. Jeg var ikke det mindste i tvivl: »Dét dér – dét er en ulv.« Dyret stod med siden til et par hundrede meter ude og sikrede. Trådkorsets lysende prik

Den nervøse coyote, der gik ud og ind af skoven for at forsøge at tiltuske sig en bid af baitet.

stod urokkeligt på bladet og der var fri kuglebane mellem spredte pile- og birkekviste. Tanken: »Nu skyder jeg«, løb gennem hjernen, så krummedes min finger.

Jeg opfattede et voldsomt slag i ulven, da kuglen nåede sit mål. Så fulgte lyden af et klirrende patronhylster mod skjulets træsåde og bundstykket, der lukkede over en ny patron. Jeg kunne se ulvens gulbrune bagparti og nåede at

tænke: »Dén dér farve ligner en coyote.« Fingeren lå på aftrækkeren og jeg overvejede at sende et bagskud af sted, men fornuften sagde: »vent.«

I næste sekund var ulven borte. Jeg stirrede på de tomme buske med fingeren på aftrækkeren. Så straktes et kraftigt ben op fra sneen, en bred pote spredtes i en sitrende dødskrampe og jeg kunne ane de sorte kløer mod den lyse

En stor drøm der blev virkelighed. Den Canadiske Timber Wolf er i sandhed et stort dyr!

Ulven lever på en stor fod ...
og den blev nedlagt med en .308 Win.

pels. Jeg var ikke det mindste i tvivl om, at dét ben tilhørte en ulv. Et øjeblik senere sank benet sitrende tilbage i sneen.

Min fornøft sagde, at jeg netop havde skudt en ulv, men det hele var gået så hurtigt, at jeg nu kom i tvivl om der lå en ulv eller coyote i sneen. Det store hoved med hvide kinder, bred snude og afrundede ører samt synet af det kraftige næsten hvide ben med den store pote efterlod ingen

tvivl om, at jeg havde skudt en ulv. På den anden side set svarede farven på dyrets hale og lænd fuldstændigt til farven på coyoten, der havde listet rundt ved baiten. Inderst inde begyndte en dum mistanke at overbevise mig om, at jeg havde skudt endnu en coyote.

Spørgsmålet om, hvorvidt jeg havde skudt en coyote eller en ulv tumlede rundt i mit hoved. Jeg havde lyst til at gå frem og få vished, men blev alligevel siddende i skjulet. Den gnavende tvivl gjorde de sidste minutter af dagens jagt meget lange, så få minutter efter lukketid listede jeg af sted. Kikkerten var skruet ned på laveste forstørrelse og jeg forsøgte at bevæge mig forsigtigt fremad. Nysneen nåede til midt på skinnebenet og udgjorde ikke den store hindring. Men indimellem trådte jeg gennem den gamle frostskorpe under nysneen og jeg stod i sne til midt på livet, så fremfærden var ikke helt lydløs.

Jeg vidste, at mit bytte lå få meter fra skovkanten, så det var bare at fortsætte gennem sneen. De første hundrede meter kunne jeg ikke se byttet, så mistanken om at jeg havde skudt den lille coyote voksede i mit hoved. Da jeg endelig opdagede en lille mørk klump i sneen fik synet mig til at bande lavmælt over coyotedrabat. Under fremrykningen blev jeg mere og mere overbevist om, at der lå en coyote i sneen.

Mens jeg nærmede mig, »voksede« coyoten temmelig meget og jeg begyndte efterhånden at tro, at det alligevel var en ulv. Dyret lå på siden med ryggen og halen synlig. Inderst inde vidste jeg godt, at der lå en ulv i sneen, men jeg turde ikke tro mine øjne før jeg kiggede ind i det kraftige ulvefjæs. Jeg vidste også, at ulven var forendt, men prikkede den alligevel i øjet med afsikret riffel og fingeren på aftrækkeren.

Tavs taknemmelighed

Der stod jeg så, mutters alene, i den canadiske vinteraften. Den forendte ulv indgød en voldsom respekt. En underlig følelse bredte sig i mit indre. Jeg følte ingen trang til de forventede glædesudbrud eller jubelscener, men stirrede tavst på det imponerende dyr. Langsom sank jeg på knæ ved ulven og lod forsigtigt fingrene glide gennem den tykke pels. Længe sad jeg tavst og stille ved ulven, mens fuldmånen glitrede i sneen.

Til sidst bankede realiteterne langsomt på. Der var langt op til grusvejen, hvor Lowell ville hente mig, og ulven skulle slæbes hele vejen derop, gennem dyb sne. Min uundværlige gamle snorestump blev gravet frem af lommen og bundet om snuden af ulven.

Først da jeg trak ulven gennem sneen i det frostglitrende måneskin indså jeg, at mange års drømme var opfyldt. Den forventede jublende glæde udmøntede sig dog i respektfuld taknemmelighed, mens jeg langsomt bevægede mig afsted under fuldmånens skær. ★

At jage er at leve

JEG VAR ALLEREDE FRA 3-ÅRSALDEREN med min far på jagt. Det var primært fuglejagt i Danmark jeg var eksponeret for, da min far aldrig har dyrket storvildtjagt.

Da jeg var en 5-6 år gammel, begyndte jeg at skyde mus med en 9 mm. glatløbet enkeltskuds repeter riffel. Min far havde afkortet den både i kolben og løbet, så den var mere homogen til en lille knægt, og som 8-årig blev jeg opgraderet til haglbøsse.

Som klapper på flere af de Sydsjællandske godser blev jeg gennem 10 år mere og mere opmærksom på storvildtjagt. Ikke direkte, da man på klapjagter jo primært skyder fugle, men indirekte, da jeg kom rundt og så trofæer hængende i mange af skytternes hjem.

Da det blev mig lovligt at skyde med riffel som 18-årig var det, i de rammer jeg nu kom fra, kun bukkejagten der var en mulighed. Da jeg fylder år den 30. april, var der således kun 16 dage til premieredagen på råbukke i Danmark. Jeg var naturligvis på plads den 16. maj om morgenen, med den besked fra min far kun at skyde 6-ender – så det tog mig 13 outings at få nedlagt min første lille 6-ender buk. Fra den dag, var jeg nok lidt bidt af trofæjagt!

At rejse ud og skabe længsel efter mere

Min første jagtrejse var dog først i 1995, da jeg som 23-årig

drog til Skotland på bukkejagt. Her nedlagde jeg 5 bukke på en 4½ dages jagt på egen hånd.

1996 blev et fantastisk jagtår med halvanden måned på New Zealand, hvor jeg fik skudt en masse dyr af forskellig herkomst. Jeg købte måneden efter denne tur et lille husmandssted med 5 ha og det slugte alle mine spareskillinger de næste små 10 år. Der var en fin jagt på ejendommen med en lille sø og lidt skov. Ellers blev det kun til ganske få udlandsture samt jagter rundt omkring i Danmark i disse år.

I disse 10 år voksede familien fra 2 til 4. Min daværende kæreste og jeg fik 2 drenge, og familielivet, arbejdet og husmandsstedet fyldte en del. Det, jeg drømte allermost om i disse år var at komme på jagt ude i den store verden. Efter at jeg i årevis havde gået rundt med et brændende ønske om at jage ude i verden, uden dog at have muligheden for det, blev ønsket nærmest til en besættelse. Sådan er det stadig den dag i dag.

Nye tider

Vi solgte ejendommen i 2007 og fik en pæn pose penge med derfra, og jeg bestilte ret hurtigt herefter min første jagtrejse til Afrika. Siden da har jeg været 28 forskellige steder på jagt i den sydlige del af Afrika. Det var også

i Afrika, jeg genoptog min interesse for bueskydning, noget jeg havde dyrket lidt i ungdommens år, men som altså først rigtig fangede mig som voksen.

I 2009 blev jeg så alene og var det ON and OFF i nogle år, inden jeg fandt min nuværende kæreste i 2013. Hun vidste jo så fra starten, hvad hun gik ind til, med mig på jagt i tide og utide.

Afrika blev min yndlingsdestination som buejæger og er det stadig! Og her kommer vi så til historiens kerne. Det skulle nemlig pudsigt nok blive i Sydamerika og ikke i Afrika, jeg på papiret skulle opnå min første SCI-slam – med bue.

Når jeg skriver »på papiret« er det, fordi jeg samler trofæer efter SCI's Record Book award list, men endnu ikke har betalt for at få de fysiske beviser i form af et diplom eller en bronzefigur. For mig er det vigtigere at komme ud på mere jagt end at købe de, for mig, alt for dyre diplomer/figurer hos SCI. Jeg har registreret nogle trofæer i SCI's Record Book, men kunne sagtens registrere mere end dobbelt så mange. Det må dog komme løbende over nogle år, da jeg alligevel ikke har plads til at hænge flere trofæer op i hjemmet. Derfor kommer jeg også til at gå mindre på trofæjagt, og så bliver der helt naturligt tid og penge til at begynde at registrere og købe awards. I skrivende stund har jeg 53 trofæer rundt omkring i verden, som jeg venter på at få hjem.

Slams og awards

På min sidste tur til Sydamerika, jagede jeg både i Santiago

del Estero og Buenos Aires regionerne. Det skyldes, at de arter jeg mangler i mine Continental Awards og Inner Circle Awards ikke kan findes i samme region, med mindre man jager dyr, der er blevet flyttet med jagt for øje.

I forhold til Animals of South America slam havde jeg allerede water buffalo, axis deer, hybrid sheep samt feral boar med bue. På den sidste tur til Sydamerika i december 2019 fik jeg held til at nedlægge feral goat, multihorned sheep, capybare og white-lipped peccary, samt endnu en boar, altså nok til at opnå Diamond level med bue.

Sidstnævnte peccary var samtidig min billet til Diamond level i pigs and peccaries of the world, da jeg nu udover denne havde nedlagt warthog, eurasian wildboar (Europe), eurasian wildboar (Asia), feral boar (North America), feral boar (South America), feral boar (South Pacific) og javalina (North America). De 6 til Diamond Level blev nedlagt med bue.

Continental Award, South America 8, kom også i hus på denne tur på riffelbetingelser, dog med buen og det samme gælder de samme dyr i Inner Circle Award regi. Til info kræves der kun 6 dyr med bue.

Besættelsen af jagt er der stadig

Nu kan nogle undre sig over, at jeg ikke har nævnt black buck i denne sammenhæng med Awards, for hvem vil ikke gerne skyde black buck, når man nu er i Sydamerika? Jo ser I – jeg forsøgte igen at komme ind på en black buck, da den naturligvis var på min ønskeliste – igen – selv om jeg tidligere har nedlagt denne smukke antilope med riffel.

Men heller ikke denne gang lykkedes det for mig at komme på skudhold. Jeg kom ikke tættere på end 161 meter fra en black buck og måtte endnu engang snyde og skyde en med riffel på 255 meters afstand.

Det resulterer jo selvfølgelig i, at jeg må afsted igen for at få denne smukke art med bue. Ikke at det er nødvendigt i forhold til nogen Award, men fordi jeg har lyst til at lykkes med det. Ligeledes er brown brocket deer også en art, jeg kunne tænke mig at jage. Jeg ved at det bliver en svær opgave, men hvem ved, måske jeg er heldig næste gang.

Jeg er stadig besat af jagt! Som det ser ud lige nu, har jeg 6 jagter, der skal afvikles i Afrika inden for de næste 10 mdr., samt jagt til Mexico, Australien, USA, Rusland og så mine 10-12 ture til Sverige om året. Så lidt bliver det da stadig til!

Ved siden af mit primære job som entreprenør driver jeg sammen med en partner Prius Hunting. Det er for mig en måde at hjælpe andre, der har lysten til – eller måske endda besættelsen af – at skulle på jagt i hele verden. Firmaet kører nu på 5. sæson, vi tilbyder jagt til 16 forskellige lande, og har kun samarbejdspartnere, vi selv har besøgt, jaget med og som lever op til vores forventninger. På den måde ved vi, hvad vi sælger til vores kunder! 2020 har været hårdt efter at Corona har raset i hele verden. Vi

glæder os virkelig til at komme op i gear igen og sende jægere ud på oplevelser rundt om i verden. ★

Knæk og bræk til jer alle,

Tom Søborg

www.prius.dk

Siden ovenstående er skrevet, har Tom erhvervet sig yderligere 5 SCI slams:

- **Milestone awards:** Pigs and peccaries of the world Diamond level
- **European deer**
- 3 af 6 continental awards: **Africa 15, European 12 og South America 8**

Vi vægter høj kvalitet til fornuftige priser!

NORDJYSK TROFÆMONTERING

Telefon 22 96 03 26 • www.nordjysktraefamontering.dk • info@nordjysktraefamontering.dk

Bransagervej 18 • 9490 Pandrup

Kniven og

geden

»Pling« ... Lyden af metal mod metal. Jeg kiggede over på Christian, hvis ansigt havde lagt sig i nogle sørgmodige folder. Vi stod ved indgangen til check in, og han havde lige opdaget, at han havde glemt at lægge sin nye lommekniv i kufferten. Kniven, som var med et fint motiv af et vildsvin, havde han lige købt på messen i Dortmund.

AF VIVI HØJER JENSEN

VI VAR PÅ VEJ TIL SPANIEN efter endnu en af de eftertragtede bjerggeder. Denne gang var det Beceite, som var turens omdrejningspunkt. Vi havde i sidste øjeblik købt turen på Diana Jagtrejsers Roadshow.

Kuffertene begynder vi så småt at pakke en uges tid i forvejen – for at være i god tid og for ikke skulle være stresset i sidste øjeblik. Pakkelisten var krydset af, og jeg manglede bare, at manden kom hjem fra arbejde og fik det sidste af sine ting på plads. Christian havde travlt lige op til afrejsetidspunktet, så han kom hjem blot en halv time før, vi skulle køre. Det tog lidt mere end en halv time at pakke det sidste, så vi skyndte os ud ad døren og afsted mod Billund. Ved byskiltet spurgte min bedre halvdel, om jeg havde husket mit pas. Jo – jeg kiggede dog alligevel efter og fandt det rødbedefarvede pas i tasken. Men jeg har glemt mit, mumlede ægtemanden. Selvom vi ikke var lettet med flyet endnu, »fløj« vi tilbage til huset og tilbage mod Billund igen. Jeg tror mit hår stod vandret. Der blev ikke vekslet mange ord, og en eventuel hastigheds kontrol ville ikke kunne registre den UFO, der kom forbi alligevel.

Indflyvning til Billund

Vel ankommet til lufthavnen stod problemerne i kø. Der var ikke en eneste parkeringsplads – *what so ever!* Ud og rundt igen og ned på den store plads bagved. Heller ingen plads. Manden svedte tran. Jeg blev sat af med alle pakkenellikerne og skulle gå ind og sørge for check in. Det *plejer* han nemlig at have gjort online i god tid. Jeg fik checket ind og fik at vide, at flyet var forsinket, så vi havde god tid. Pyha.

Endelig kom Christian hæsblæsende ind, og jeg kunne berolige ham med, at vi nu havde god tid. Han så derimod helt forkert ud i ansigtet. Han havde måttet parkere bilen et tilfældigt sted, da han overhovedet ikke kunne finde en ledig parkeringsplads. Jeg foreslog, at vi kontaktede børnene, om de ville hente bilen, da det ellers ville blive den dyreste tur nogensinde.

Kort tid efter opdagede ægtemanden også, at han havde parkeringssedlen i lommen. Gode råd var dyre. Et billede blev sendt til børnene. Så måtte de se, om de kunne redde situation. Og så var der jo også lige det med den fine lommekniv, som endte sine dage i en skraldespand i lufthavnen ...

Endelig fik vi lidt ro på, men det varede kun kort tid, for da vi hang over Amsterdam, kunne vi ikke få lov til at lande lige med det samme. Det betød, at vores næste fly videre til Madrid var fløjet. Vi måtte så overnatte i Amsterdam af alle byer og op kl. 4, for at nå den tidlige morgenafgang.

Omklædning i baglokalet på caféen

Vel ankommet til Madrid spurgte Loui Miquel, om det var ok for os, at vi kørte direkte ud i jagtområdet. Vi kunne skifte tøj i baglokalet på en lille café og så tage til hotellet efter jagten. Fint for os. Vores jagt var jo allerede forsinket, så vi skulle bare i gang. De lokale spejdere havde observeret en flok Beceite uden for den lille by. Der var en han imellem, som havde aftjent sin værnepligt, og den gik jeg efter. Christian havde meldt ud, at det var min tur først denne gang. Måske han kunne mærke, at heldet ikke just var med ham i disse timer.

Inden aftenen var Becieten nedlagt. Den lagde sig stendød efter et skud på 230 m. Vores guide fik hjælp til at skinne, hvilket han ikke var vant til. Vi lærer noget hver gang, og så går processen jo også hurtigere. Han skar bagbenene af, hvilket var et tegn på, at det var ham, der havde efterladt eventuelle rester. Var

de ikke skåret af, var det tegn på krybskytteri. Så nu var det bare hjem til hotellet og få lidt godt at spise, men der tog jeg fejl. Vi har lidt tid endnu proklamerede Miquel, så Christian og jeg byttede plads.

Vi kørte op i bjergene, op til nogle gamle ruiner, hvor vi spottede flere dyr. Her så vi bl.a. en gammel buk og en med et brækket ben, men uheldet forfulgte en vis herre lidt endnu. Vi kørte til hotellet med uforrettet sag.

Vores indkvartering var god. Regeringen har puttet en del penge i de lokale samfund for at få befolkningen til at blive ude i landområderne og tiltrække turister til de mange storslåede områder. Hotellet var således blevet restaureret, og vi fik smagt på de dejlige lokale retter i dagene, der kom. Her drikkes rødvinen blandt andet kold, og det skal man lige vænne sig til.

Ikke kommet for at danse

Dagen efter kørte vi rundt i bjergene, hvor vi så flere dyr, men alle var de uden for rækkevidde eller for små. Den

”

Den unge guide sprang som en værhare, og vi fulgte med, så godt vi kunne.

Tågen kom rullende
og stoppede jagten.

Udsigten på toppen
over de »bløde bjerge«.

unge guide sprang som en vårhare, og vi fulgte med, så godt vi kunne. Selvom bjergene i Spanien ikke er de stejleste, kan de godt være anstrengende, især hvis man som husbonden samtidig havde lungebetændelse, og jeg selv lige var færdig med 3 ugers intens hosten og hakken. Jeg havde følt mig som mølleren i Livsens Ondskab, hvor han

udtaler »gid fanden havde min hoste«. Den unge guide afsluttede dog turen med at sige, at han var imponeret over vores kondi. Det skal så siges, at vi bruger meget tid i vores motionsrum til daglig, og inden bjergture tager vi trapperne op og ned i højhusene i nærheden for at være oppe på beatet.

Tilbage i bjergene havde vi forceret nogle stejle bjergsider og var kommet op på toppen, hvor guiden havde set en stor buk. Maks. 3 minutter før en skudafgivelse driver tågen ind og skjuler dyret. Christians skuldre sank en halv meter, og der kom et dybt suk. Ned igen og videre. På et tidspunkt kunne vi vælge en lang vej rundt og tilbage til bilen – eller en kort og direkte rute. Hvad vælger du, spurgte guiden. Christians svar kendte jeg på forhånd: »Vi er ikke kommet for at danse«. Det blev den lange tur, selv om lungerne lød som en blæsebælg.

Sidst på eftermiddagen skød han endelig en fin buk, som valgte at placere sig med siden til, hvilket var en rigtig dårlig ide, hvis den ville forblive i live og med en erfaren skytte i nærheden.

Klokken var mange, og vi var så sultne, at en vis leghemsdel var på vej til at snappe efter skjortekanten. Loui blev endda spurgt, om han var pizzabuddet, da han krav-

”

Vi er ikke kommet for at danse.

lede op på siden af os, inden Christian skød geden. Vi besluttede, at vi fremover altid vil have et par proteinbarer i rygsækken, da det er lang tid at gå fra morgenmaden til

kl. 18 uden vådt eller tørt.

Vi havde aftalt hjemmefra, at vi ville bruge lidt tid i Madrid inden hjemturen. Vi er ikke storbymennesker, så vi fik hurtigt set det, vi ville. Loui bor i Madrid, så han guidede os i forhold til, hvad der var værd at se. Til sidst drev vi bare omkring for at slå den sidste tid ihjel. Her fik jeg øje på en lille souvenirbutik. Og dér i vinduet lå en lille fin lommekniv og skinnede i sollyset. Den var magen til den, som min kære husbond havde ladet dumpe i en skraldespand i lufthavnen. Nu lå der en magen til i lommen, som en fin lille gave og minde fra Spanien, sammen med et par flasker af den lokale rødvin. Uheldet måtte have sluppet sit tag i ham, da rødvinen denne gang kom hjem i hel stand. ★

Trofæsamling i gode hænder

VORT MANGEÅRIGE MEDLEM og tidligere bestyrelsesmedlem Jens Peder Jensen døde i januar 2019. Kort efter dødsfaldet blev vi kontaktet af familien, idet det var Jens Peders ønske, at trofæerne han havde samlet igennem et langt og særdeles aktivt jægerliv, blev doneret til Nordisk Safari Klub.

Sammen med foreningens medlem af museumsudvalget, Kim Bjoler, tog vi ud til Jens Peder Jensens bopæl, og mødtes med arvingerne for at besigtige trofæerne. Der var aldrig lave en egentlig donationsaftale, men det lå arvingerne meget på sinde, at Jens Peders ønsker blev opfyldt.

Vi gik til opgaven med stor respekt og ærbødighed, det er trods alt store oplevelser og mange, mange rejser der ligger bag et helt livs trofæsamling.

Hele samlingen skulle registreres og dokumenteres med fotos. Det er et stort og tidskrævende arbejde, og det foregik i nær kontakt med Claus Olesen, der er den daglige leder af trofæmuseet på Valdemars Slot. Det var vigtigt, at de rigtige informationer om trofæer og forskellige fakta er dokumenterede i forbindelse med en senere udstilling af de egnede effekter.

Som et eksempel på mængden af registreringsarbejdet var der hos Jens Peder Jensen en hel pallekasse udelukkende med bukketrofæer, med mange hundrede styk – ligesom et større antal formidable kronhjorte, nedlagt igennem en årække i England.

Selvom mange af vore medlemmer har nedlagt bæver, og den jo heller ikke er en sjældenhed, så manglede den alligevel på museet på Valdemars Slot. I Jens Peder Jensens samling var netop en flot fuldmonteret bæver og efter en tur hos konservatoren, hvor den blev frisket op efter mange års patina, er den nu på vej til sin endelig plads på museet.

Efter registreringen blev effekterne afhentet og lagt på depot. Først blev hele samlingen, som et krav fra museet, dog behandlet mod eventuelle skadedyr af *Kryb-Væk Skadedyrsbekæmpelse*, så der ikke kom »uønskede gæster« med ind ad bagdøren.

Nu forestår arbejdet så med at udvælge de effekter, der egner sig til museumsbrug og bl.a. sortere i det store antal bukke opsatser, hvor en stor del af dem vil gå til Naturskolen på Valdemars Slot. Her skal de anvendes til undervisning af børn og unge, så de opnår en større forståelse for dels naturen, men også får indblik i, og forklaret jagtens verden.

Der skal herfra lyde en stor tak, selvfølgelig først og fremmest til Jens Peder Jensen for at donere trofæerne til Nordisk Safari Klub, men også til Jens Peders familie for den store velvillighed og imødekommenhed i forbindelse med afviklingen. ★

Kim Bjoler i gang med registrering

Trofæerne behandles mod skadedyr.

I gang med læsning.

Den fuldmonterede bæver efter restaurering.

TROFÆ LOGO-ANNONCER

En logo-annonce har til formål at vise, at du/dit firma støtter Nordisk Safari Klub.

Vil du også have dit logo med her på siden i TROFÆ, så kontakt sekretariatet på info@nordisksafariklub.com eller telefon 70 22 70 92.

Impala

Det ligger ett eget sus over ordet Afrika – det sorte kontinent.
Vi som vokste opp med å se Sverre M. Fjeldstads filmer fra de afrikanske savannene og Ngorongoro-krateret fikk allerede i ung alder sådd en spire av eventyrlyst, en drøm om jakt i Afrika.

AF ROBERT AAKVIK

ETTER Å HA JAKTET DET ALLER MESTE som kan jaktes i Norge, fra trost og kråke, via rype og storfugl, til rådyr og elg, noen eventyr til Polen på drivjakt etter superraske villsvin og brunstjakt på dåhjort og kronhjort ble det i februar 2020 på tide at drømmen om Afrika fikk sin realisme.

Da en sjanse til å reise til Great-Letaba Safaris sammen med Hell Events dukke opp høsten 2019, kunne jeg ikke la den gå fra meg.

Etter en lang vinter var ventetiden omsider over. Hundrevis av timer med afrikajakt på YouTube, innkjøp av nytt utstyr, treningsskyting. Vi vare klare for eventyr. Eventyr i Afrika.

På Gardermoen møttes gjengen som skulle på tur. Jegerne fra hele landet, alle med ulik jakterfaring, alt fra ett par år, til de som hadde jaktet en mannsalder. Noen hadde vært i Afrika før, andre var nå på vei til sitt første eventyr.

Vel ankommet

Etter en lang flyreise via Addis Adeba, var vi endelig i Johannesburg, og ble tatt imot av Magnus Pedersen, medeier i Great-Letaba Safaris, Herman og Jaco som begge er PH-er på farmen. Litt frem og tilbake på våpenkontoret så fikk vi fylt ut alle papirer, og kunne ta med oss våpenkoffertene og resten av bagasjen og satte kursen nordøstover mot Limpopoprovinsen.

Sent på kveld kom vi frem til Great-Letaba. Kjøkkenpersonalet tok imot oss med dans og sang, før vi fikk servert tidenes største biff! På tallerkenen lå nærmere ei kvart ku.

SIKKERHED I HØJSÆDET

FLEST POINT FOR BARNESIKKERHED NOGENSINDE

Med et højt pointtal i alle kategorier og det højeste nogensinde for barnesikkerhed har den nye Forester gjort kort proces med konkurrenterne og hentet titlen "Best in Class 2019". Det er anden gang, Subaru henter titlen som klassevinder hos Euro NCAP.

Det skyldes ikke mindst firehjulstræk, som for os handler om sikkerhed og derfor aldrig bør være tilvalg. En Subaru har altid firehjulstræk, og i Forester er det prisvindende assistentsystem EyeSight og meget mere også med om bord – som standardudstyr.

C Brændstofforbrug ved blandet kørsel 12,3 km/l. CO₂-udslip: 185 g/km (WLTP). Bilen kan være vist med ekstraudstyr. Anhængervægt kg. 1.870

subaru.dk

Under middagen fikk vi informasjon om hvordan jakta skulle foregå, hva vi kunne skyte og ikke skulle skyte, og deretter var det god natt.

Knappe 3 timer søvn senere var man klar. Kaffevannet sto på det knitrede bålet, lyden av tusenvis av insekter og fugler som våknet til liv, sola var på vei opp over horisonten. Vi skulle ut på jakt! Bucketlista var klar, øverst sto Impala, en av Afrikas klassiske signaturarter. I tillegg var det mulighet for mange andre spennende arter, blue wildebeest, sebra, duiker, steenbuck, waterbuck og ikke minst, the grey ghost of afrika, kudu!

I februar er det sommer i Sør-Afrika. Regntiden hadde virkelig slått til, og det var særdeles frodig. Viltet var derfor spredd utover det enorme området som tilhører Great-Letaba Safaris. Bilen ble derfor ett nødvendig hjelpemiddel for å komme seg rundt å speide etter vilt, fremfor å sitte ved vannhull som er en mye brukt metode i den tørre årstiden. I tillegg til å gi viltet mat, ga vegetasjonen svært godt skjul. Så det var slettes ikke bare å gå ut å skyte ett dyr!

En impala ble til mange impala

Klokka hadde knapt passert 06:00 da den første flokken med blue wildebeest, blå gnu, ble observert til stor glede

for jaktsugne nordmenn. Stemningen var god. Og ikke lang tid etter ble den første flokken med Impala oppdaget inne i ett tett kratt, og i flokken var det en flott skytbar bukk. Det var på tide å forlate bilen.

Jeg hadde gleden av å jakte sammen en Professional Hunter, PH, som het Herman. Herman var svært dedikert til jakten, og med sin avslappede væremåte en svært be-

hagelig mann å være med på jakt. Og i likhet med meg, satte han opplevelsen med jakta høyere enn fellingen av viltet, og vi fant tonen umiddelbart. Med Herman som veiviser snek vi oss sakte inn i det tette krattet med vinden i ansiktet i håp om å komme på skuddhold av bukken. Impala er sky og rastløse dyr, og flokken hadde ant uråd da

vi kom kjørende og hadde trukket seg unna. Vi ble derfor nødt til å følge forsiktig etter, og bruke kikkerten godt, slik at vi var de som oppdaget flokken, og ikke motsatt. Ikke enkelt med mange hundre øyer som vaksomt speider etter fare. Noen hundre meter inn i krattet ble vi vår en liten flokk med rundt 15 gnu, som gikk og beitet i en lysning. Det var ingen store okser i flokken, så det var ikke aktuelt å skyte, selv om holdet var bare knappe 100 meter. Men bak flokken med gnu sto en impala.

En impala ble fort til mange impala. Helt utrolig hvor

”

Og i likhet med meg, satte han opplevelsen med jakta høyere enn fellingen av viltet ...

vanskelig det var å oppdage en flokk på rundt 75 dyr i det høye gresset. Men holdet var langt. Og vi så ikke bukken. Og den lille gnuflokken var i veien for videre ansmyging. What to do?

Den afrikanske veldten er omtrent helt flat. Kun noen termittuer høye som hus, og noen få små hauger skiller seg ut i det eller paddeflate terrenget. En ørliten forhøyning til høyre for oss måtte bli løsningen. Herman la om kursen, og vi snek oss forsiktig i retning flokken. Ytterst forsiktig stakk vi hodet opp over den lille haugen, kikkerten ble lirket i stilling, gresset ble finkjemmet og der sto bukken vi var på utkikk etter. Nå kom den nye kikkerten min virkelig til nytte. Ett trykk på måleknappen på Leica Geovid HD-R 2700 kikkerten, holdet var 260 meter! Alt for langt for ett forsvarlig skudd på de små dyrene i det høye gresset. Vi måtte nærmere.

Vinden var fortsatt noenlunde stabil, og vi beveget oss sakte videre ut til høyre for der flokken befant seg. Ett stort tre sto nå mellom oss og impalaflokken, og vi kunne gå nesten rett fram, og omsider var vi inne på forsvarlig skuddhold. Fra stammen på det store treet var det 150 meter til ei enorm termittue. Og rundt tua sto det masse impala. Hvor var bukken blitt av.

Shorts og kortermet skjorte ble løsningen

Tiden virket å stå stille. Saueren lå klar på skytestokken. Trådkorset ble flyttet rundt fra dyr til dyr, men bukken var ikke å se. Klokken tikket og gikk. Solen hadde nå steget høyt på himmelen. Temperaturen hadde for lengst passert 30 grader. Rundt oss flakset fugl i alle størrelser, en gjødselbille strevet med sitt. Gresshoppene spilte, en hare spratt nervøst ut fra ett kratt få meter unna, og en liten slange av ukjent art forsvant inn i det lange gresset. Fokuset til jegeren var rettet på målet, hvor var bukken??

Og omsider fikk vi se hornet på bukken bak ett tre. Godt skjult, nok engang ett umulig skudd, skulle det ikke lykkes?

Sekund ble til minutt, ett minutt ble til to, to ble til mange. Varmen fikk svetten til å drive frem i pannen, og luften dirret. Dyrene så ut til å ha slått seg til ro for å gå formiddagsheten i møte i skyggen av trærne rundt den store termittuen. Noe måtte vi gjøre for å komme til skudd, å bevege seg nærmere ville være umulig, men en sideveis forflytning kunne gi oss åpningen som skulle til. Vi måtte prøve.

En norsk jeger i shorts og kortermet skjorte bærer fort litt preg av at det er vinter Norge. Drivhvit som en nystøpt

”

Solen hadde nå steget høyt på himmelen.

Temperaturen hadde for lengst passer 30 grader.

”

**Skulle sjansen glippe,
eller ville bukken vise seg?**

gipsfigur lyste min velskapte kropp som ett varsellys mens vi flyttet oss noen meter til side.

Og selvsagt oppdaget gnuflokken at noe var i gjære, og ble urolig. Uroen spredte seg raskt til imapalaflokken, skytestokken kom opp i en fart, sauereen ble lagt i stilling og jeg var klar til skudd. Skulle sjansen glippe, eller ville bukken vise seg? Ett hunddyr tok det første steget, og til alt

hell i retning mot der vi sto klare ved ett lite tre, og på kort tid så kom hele flokken av impala på en rekke forbi oss der vi sto. Vinden var urolig, og det var bare spørsmål om tid før den ville kaste, og dyrene vill få ferten av oss.

Mitt første afrikavilt

Jeg hadde sett meg ut en liten åpning i gresset der det var mulig å skyte ett sikkert skudd. Holdet var knappe hundre meter. Trådkorset lå allerede klart i åpningen, hunddyr og kalver gled forbi, og i bakre geledd av flokken kom bukken.

Pekefingeren lå klar på avtrekkeren, geværet var i ett

med jegeren. Verden rundt forsvant. Det var kun jegeren og viltet. Bukken tok steget inn i kikkerten, trådkorset lå midt i bogen. Jeg registrert hverken smellet eller rekylen. Men bukken spratt i været og tegnet for ett godt treff. Panikken i flokken var total, plutselig var det dyr overalt, fullstendig kaos i noen sekunder, før lederhunnen dro med seg flokken og flyktet vekk fra oss.

Men ett dyr forsvant ikke med flokken. Bukken sto noen sekunder og svaïet bak en busk, og til slutt gikk den over ende. Død etter ei 175 grains naturaliskule gjennom begge lungene.

«Great shooting» – Herman smilte bredt og strakk ut en svær neve for å gratulere med mitt første afrikavilt. Lite visste jeg da at det lure gliset innebar en hemmelighet vi skulle bli innvidd med en kveld senere under oppholdet.

Vi gikk frem til bukken min. Ett nydelig dyr. Rustrød i pelsen. Lyreformede horn. Ingen kjempe, men en godt voksen bukk. Helt perfekt. Nøyaktig hva jeg hadde håpet på. Skutt etter tidenes mest spennende smygjakt, to timer etter at vi forlot bilen. Of the stick.

En overveldende følelse bredte seg i kroppen. Utrolig glad, samtidig trist og vemodig, svært ydmyk etter å ha tatt ett liv. Livet til ett nydelig dyr. Takknemlig. Takknemlig for å få oppfylt en drøm. Det skal ikke utelukkes at øyet var litt blankere enn vanlig der jeg sto og beundret det flotte dyret som nå lå foran oss på bakken.

Etter den obligatoriske fotosesjonen lastet vi impalaen på bilen og kjørte den til slakteriet, før vi dro tilbake til lodgen der de andre jegerne også var kommet tilbake fra jakt. Flere hadde hatt jaktlykken med seg. Impala, gnu, kudu og sjakal var blant artene som var felt den første outingen. Gratulasjonsklemmene satt løst, smilene var brede, historiene mange.

Afrikansk tradition

Eventyret var i gang. I dagene som kom ble opplevelsene mange. Alle frydet seg like stort hver gang en av oss hadde jaktlykken med seg. Velmente bamseklemmer ble raust utdelt, selv mellom voksne menn. Gleden over hverandres suksess var enorm. Nye arter ble tilført lista over felte arter. Sebra og vannbukk, giraff, nyala og flere nydelige sableantiloper.

Ved middagen sent en kveld kom Herman med et fat og det lure gliset igjen. På fatet lå det noen stekte skiver av noe jeg ikke dro umiddelbar kjensel på, men det ante meg hva det var.

Etter afrikansk tradisjon blir en jeger servert testiklene av det første viltet jegeren skyter i Afrika. Heldigvis var det en impala, ikke en bøffel. Stemningen rundt middagsbordet ble svært lystig.

Det var ikke annet å gjøre enn å la det stå til!! ★

robert@emilsenfisk.com

HUBERTUS KONSERVERING APS

AUTORISERET ZOOLOGISK KONSERVATOR

HUBERTUS KONSERVERING APS

KNUDEVEJEN 34 · 6600 VEJEN

PETER 26 47 02 96 · MORTEN 50 51 49 97

WWW.HUBERTUS-KONSERVERING.DK

FØLG OS PÅ FACEBOOK OG INSTAGRAM

Bukkebusen til Polen 2021

kører 11-15. maj og 4-8. august.
 • 4 dages jagt og ophold med fuld forplejning • Ophold i dobbeltværelse • jagtføring 1:1 • Buskørsel Danmark/Polen tur/retur
I alt kr. 5.650,-

Kasakhstan Sibirisk Råbukke jagt
Jagt i TOP område

Grupperese fra 29. august til 5. september 2021
 da det er tid til at booke hvis man vil have en plads.

Slovenien Gemsejagt

• 4 opholdsdage i jagtlytte • 3 jagtdage m. pürsch og ansitz
 • Jagtføring 1:1. **I alt kr. 5.950,-**

Hjortejagt i Polen

• Inkl. kronhjort op til 5 kg, 4 jagtdage. **I alt kr. 12.950,-**

Hundrysjagt Polen

• Inkl. 10 råer og lam • 3 dages ophold i dobbeltværelse
 • Jagtføring 1:1 **I alt kr. 6.950,-**

Drivjagt Polen fastpris

• 3 kronhjorte op til 5 kg. Alle viltsvin, hinde/kalve, råer og lam
 ræv og mårhund • 3 dages drivjagt med ophold i dobbeltværelse
 og fuld forplejning **Pris pr. jæger kr. 12.950,-**
 (forhør om forskellige muligheder)

Polen, Hjortebussen

kører fra 22.-26. september 2021. Skal du med, så er det nu
 tid til at melde på afslapning fra start til slut og fantastisk
 kammeratskab og brølende hjorte fra 4-9,00 kg

Polen 5 Bukke uanset størrelse

• 3 dages jagt med fuld forplejning • Ophold i dobbeltværelse
 • jagtføring 1:1. **Pris pr. jæger kr. 14.950,-**

Sydafrika Super Farm

• 6 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 4 jagtdage,
 jagt 1:1 • 3 dyr inkl. i pakken valgbare imellem
 (Impala, Warthog, Blesbuck, Duicker, Steenbuck, Springbuck).
Fantastisk billige trofæpriser kr. 11.450,-

Spanien 1 Beceites Ibex op til og med

sølvmedalje • 2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr. jæger kr. 28.950,-

Kasakhstan Ibex jagt

• 1 Ibex op til 110 cm • 10 rejsedage og ca. 7 jagtdage
Pris 36.950,- kr (Forhør nærmere)

Mosambique Zambesi Delta

Fantastisk område
 • 1 bøffel uanset størrelse • 9 rejsedage med 6 jagtdage +
 1 opholdsdag • jagtføring 2:1 **Pris pr. jæger 11.850 USD**

Eastern Cape

Inkl. 8 trofæer: 1 Blesbuck, 1 Black Wildebeest,
 1 Blue Wildebeest, 1 Grey Duiker, 1 Impala,
 1 Red Hartebeest, 1 Normal Springbuck, 1 Warthog
 For 1 jæger og 1 ikke jæger.

8 dages ophold med fuld forplejning, softdrinks,
 øl, vin og daglig vaskeservice. 6 jagtdage, jagtføring 1:1
Pris 24.650,- kr.

Eastern Cape pakke 1: inkl. 5 trofæer

1 Blesbuck, 1 Impala, 1 Normal Springbuck,
 1 Warthog, 1 Grey Duiker
 For 1 jæger og 1 ikke jæger, transport under jagten
 7 dages ophold med fuld forplejning, softdrinks, øl, vin og daglig
 vaskeservice.

5 jagtdage, jagtføring 1:1, Skinning og saltning af trofæerne.
Pris 14.950,- kr.

Ungarn

Jagt på MANGE hinde og kalve i januar og februar
 Kontakt os for godt tilbud mulighed for 6-10 hinde og
 kalve pr. jæger pr. dag.

Ungarn Muflon 70-74,99 cm eller dånjort 3-3,49 kg

Inkl. 3 jagtdage og 4 opholdsdage, jagtføring 1:1, 3 dages fuld
 pension, ophold Kat. 1 i dobbeltværelse, trofæbehandling.
Pris 19.990,- kr (forhør på andre pakker)

Hviderusland grupperese med rejseleder 10-15.

september der jages Elg og evt. kronhjort. FORHØR

Letland bukkejagt forhør om pakke inkl. 3 bukke uanset
 størrelse, 4 dages jagt, 5 dages ophold.

Tlf. 2345 2694 • www.aurorajagtrejser.dk

Panama omkring 1910-1914

AMERIKANERNE STARTEDE deres forsøg på at konstruere Panama-kanalen i 1904 efter at Frankrig havde opgivet ti år tidligere med et tab på 22.000 menneskeliv. Amerikanerne havde bedre held med projektet, som varede frem til 1914, da kanalen blev åbnet for trafik (med »kun« godt 5.600 menneskeliv tabt).

I de mellemliggende år var tusinder af amerikanske kanalarbejdere på hårdt arbejde i junglen og mange af dem benyttede lejligheden til at gå på jagt med de amerikanske myndigheders velsignelse. Det gik hårdt ud over alle de store dyr, som »stod i ve-

jen for fremskridtet« – ikke mindst de store sydamerikanske krokodiller, som amerikanerne fejlagtigt troede var alligatorer.

Krokodillerne blev nærmest udryddet, men det var faktisk målet – jagen var alt andet end bæredygtig. Dette foto blev sendt hjem til jægerens familie som et fotopostkort, og den amerikanske kanalarbejder fortæller, at der gik ni skud fra den halvautomatiske Winchester 1910 til at stoppe den massive krokodille. Sidste skud ses tydeligt på toppen af krokodillens hoved. ★

CONTACT US FOR YOUR
dream safari

MPUNZI LODGE

SITUATED IN THE HEART OF THE EASTERN CAPE IN SOUTH AFRICA. NESTLED AMONGST THE LUSH NATURAL BUSH, WITH NATURE RIGHT ON YOUR DOORSTEP. THE LODGE IS BUILT ON A PRIME LOCATION, CRADLED AMONGST RIDGE LINES AND VALLEYS CAPTURING MAGNIFICENT VIEWS AND BREATHTAKING SUNSETS.

MPUNZI SAFARIS

A HUNTING SAFARI IN SOUTH AFRICA IS SURE TO BE A THRILLING EXPERIENCE, WHETHER YOU ARE INTERESTED IN THE DANGEROUS GAME OR IN PLAINS GAME.

CUSTOM HUNTING PACKAGES | DANGEROUS GAME HUNTS / PACKAGES
BOW HUNTS / PACKAGES | PLAINS GAME HUNTS / PACKAGES | FISHING | TOURING | GOLF

FOR MORE INFORMATION VISIT OUR WEBSITE: WWW.MPUNZISAFARIS.COM OR CONTACT US

South Africa

LOWU PIETERSE
TEL. +27 (0)82 853 2889
EMAIL. MPUNZI9@LIVE.CO.ZA

Denmark

BJARNE JORGENSEN
TLF. 0045 2097 0411
EMAIL. AFRIKAAGENTEN@GMAIL.COM

On-line auktioner i november og december 2020

14. NOVEMBER

- Mountain Zebra med Mpunzi Safaris
- Pére David hjort på Chart Farm
- 7 dages jagt hos Gamka Safaris Lodge

18. DECEMBER

- 7 dages jagt hos Mpunzi Safaris
- Jagtkniv
- Viper-Flex Styx Elite
- Aimpoint H34S rødpunktsikte

Alle auktioner løber frem til kl. 20 (eller lidt senere) de pågældende dage. Se mere detaljeret beskrivelse af varerne på hjemmesiden, hvor du også har adgang til prislister og evt. udbydere brochurer samt link til deres hjemmeside.

Sådan fungerer vores on-line auktion:

Når du ønsker at deltage i en given auktion, skal du først oprette dig som bruger. Det sker ved, at du beder om at blive registreret som auktionsbyder via en indlogging

på www.nordisksafariklub.com med din e-mailadresse.

Der er tale om en 2-vejsgodkendelse, dvs. at du derefter automatisk modtager en mail, som skal godkendes aktivt. Herefter er du registreret og kan byde på produkterne. Første gang du byder, skal der angives kreditkortoplysninger. Dette mest for at forhåndsgodkende budet og sikre, at det ikke er evt. robotter, der byder. Når du vinder en auktion, får du en købsmail, hvor du skal bruge det tilsendte link for at betale for produktet.

14. november

Mountain Zebra med Mpunzi Safaris

Mpunzi Safaris donerer en 6 dages jagt (+2 dage med pick-up/drop off) for 1 jæger og 1 ledsager i Grahamstown, Eastern Cape. Jagten (1:1) skal gennemføres inden 15. december 2022. (ingen jagt i perioden 15.12.20-15.01.21). Inkluderet i prisen er 1 mountain zebra.

Mulighed for flere jagtdage og arter efter prisliste. I pakken medfølger i øvrigt lufthavnstransfer (Port Elizabeth), helpension med husets vine, vaskeservice, transport under jagten, jagttilladelser og feltbehandling af trofæer er inkluderet. Flybillet indgår ikke.

www.mpunziasafaris.com

Værdi:
33.400
DKK

14. november

Pére David hjort på Chart Farm

Jagt på Pére David hjort hos **Claes Petersen på Chart Farm** i Kent i England inkl. trofæafgift for 1 hjort. Der er en del medaljetrofæer på ejendommen. Jagten gennemføres på 1 dag. Morgenmad og frokost indgår i prisen. Ligeledes indgår feltklargøring af trofæ for konservatorarbejde. Mulighed for tilkøb af dåhjort og japansk eller manchurisk sika efter prisliste. Transfer fra/til lufthavn og flybillet indgår ikke.

www.chartfarm.com

Værdi:
37.000
DKK

14. november

7 dages jagt hos Gamka Safaris Lodge

Gamka Safaris i Eastern Cape, Sydafrika donerer 7 dages jagt for 2 jægere. Inkluderet i pakken er 2 arter pr. jæger. Hver jæger kan vælge 1 art fra hver gruppe. Gruppe 1: Impala, Blesbuck, Springbuck og Warthog. Gruppe 2: Red Hartebeest, Blue Wildebeest eller Black Wildebeest. Mulighed for flere jagtdage og arter efter prisliste. I pakken medfølger i øvrigt lufthavnstransfer (Port Elizabeth), helpension med husets vine, vaskeservice, transport under jagten, jagttilladelser og feltbehandling af trofæer. Flybillet indgår ikke og ej heller 140 USD arrival day fee og 180 USD trophy handling fee.

www.gamkasafaris.co.za

Værdi:
56.500
DKK

7 dages jagt hos Mpunzi Safaris

Mpunzi Safaris donerer en 7 dages jagt (+2 dage med pick-up/drop off) for 1 jæger med ledsager i Grahamstown, Eastern Cape. Jagten (1:1) skal gennemføres inden 15. december 2022. (Ingen jagt i perioden 15.12.20-15.01.21). Inkluderet i prisen er 1 blesbuck, 1 wildebeest, 1 warthog, 1 kudu og 1 duiker. Mulighed for flere jagtdage og arter efter prisliste. I pakken medfølger i øvrigt lufthavnstransfer (Port Elizabeth), helpension med husets vine, vaskeservice, transport under jagten, jagttilladelser og feltbehandling af trofæer er inkluderet. Flybillet indgår ikke

www.mpunzिसafaris.com

Værdi:
36.000
DKK

18. december

Jagtkniv

Jagtkniv fremstillet af Gudfinnur Kristjansson fra Ungarn.

Værdi:
1.000
DKK

18. december

Viper-Flex Styx Elite

En ekstremt stærk og stabil skydestok. Den er enhåndsbetjent idet et håndtag på siden af skydestokken gør det muligt at folde skydestokken ud med den forreste hånd – klar til skud. Korteste længde (sammenskubbet) 115 cm. Vægt kun 1,15 kg. Kan ligge i en våbenkuffert.

www.viper-flex.com

Værdi:
1.649
DKK

18. december

Aimpoint H34S rödpunktsikte

Ett Aimpoint-sikte kommer aldrig svika dig. Det ger dig möjlighet att hita målet snabbt och skjuta precist. Den robusta konstruktionen gör att du kan lita på att det fungerar även under extrema förhållanden och batteritiden håller för konstant användning i flera år. Våra sikten kombinerar enkelhet, snabbhet, robusthet, precision och pålitlighet – i alla lägen.

Værdi:
5.999
DKK

Aimpoint®

www.aimpoint.se

18. december

Waterbuck der ikke ville dø

»Bonk, bonk, bonk, bonk, bonk!« Den rytmiske banken på kabinens tag over vore hoveder var ikke så fintfølede og diskret som tidligere på morgenen. Richard, vores øjne og ører på ladet af Landcruiseren, var tydeligvis ved at miste tålmodigheden med Royston og undertegnede. Vi havde begge sat os foran og havde travlt med at løse verdenssituationen samtidigt med, at vi kørte en morgentur på Okatjeru for at se, om der var et eller andet vi kunne gå på jagt efter.

AF JENS ULRIK HØGH

ROYSTON OG HANS HUSTRU, Charmaine, havde inviteret mig til at bo nogle dage på Okatjeru som deres gæst, inden jeg på vegne af Nordisk Safari Klub skulle holde en tale på årsmødet for den namibiske organisation for professionelle jægere – NAPHA – om vores måde at kommunikere jagt på. Royston var på det tidspunkt vicepræsident for NAPHA og der var meget vi skulle have talt igennem. At han desuden er en inspirerende person at tale med gjorde ikke Richards job lettere.

Vi havde flere gange været lidt sene til at forlade kabinen og det var uden tvivl den direkte årsag til, at både oryx og vortesvin den morgen ikke var på vej tilbage til kølerummet. Richard var begyndt at undre sig lidt over, hvad i alverden vi var for en slags jægere og han var sågar begyndt at spørge ind til, om farmen fremadrettet skulle drives vegetarisk.

Waterbucks

Vi var midt i en dybsindig samtale om NAPHAs nye trofæopmålingssystem, som er lagt om for at belønne godt jægerhåndværk og favorisere trofæer fra gamle dyr, når der uddeles »point«, da det atter trommede på taget.

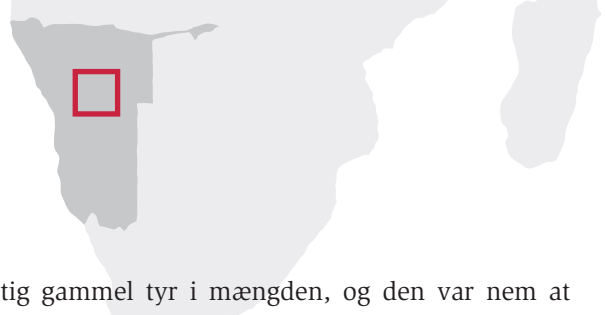
»Yes, Richard?« Royston standsede bilen og kiggede på Richard via sidespejlet.

»Waterbucks on the next hillside«, hviskede Richard. Vi greb vore kikkerter og begyndte at afsøge buskene på den næste bakke. Og selvfølgelig havde han ret. Der var en stor flok waterbucks – måske 50 eller flere – i bushen 700-800 meter fra os.

»Old one! There is an old one«, Richard havde fået øje

”

Jeg lukkede bundstykket over en patron i kammeret. Riflen var sikret. Klar til pürsch!

på en rigtig gammel tyr i mængden, og den var nem at kende på hornenes facon.

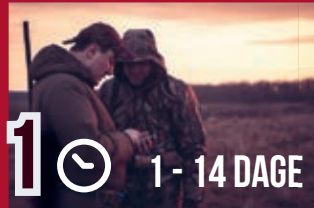
»Let's go!« udbrød Royston og sekunder senere var vi ude af bilen, hvor jeg hurtigt tjekkede status på Roystons .300 Win. Mag, som jeg havde fået lov til at låne. Kikkertforstørrelse 6x. Jeg lukkede bundstykket over en patron i kammeret. Riflen var sikret. Klar til pürsch!

På vejen mistede vi udsynet til dyrene i nogle minutter og da vi kom op, hvor vi forventede at se dem igen, havde de flyttet sig yderligere nogle hundred meter bagud. Vi lagde en hurtig slagplan. Der blæste en let men jævn vind fra nogenlunde konstant retning, så det var først og fremmest vinden der dikterede ruten. Vi skulle uden om flokken i en stor bue, for at komme tættere på.

FLOWDIAGRAM OVER JAGT TROFÆER

JAGT OUTFITTER

1 ⌚ 1 - 14 DAGE

KAROO TAXIDERMY

2 8 - 10 MÅNED

FORSENDELSSESAGENT

3 3 - 14 DAGE

FLYSELSKAB/ FORSENDELSE

⌚ AIR: 36 TIMER
OCEAN: 29-49 DAGE

4

SPEDITØR

5 3-21DAGE

FORSENDELSES FIRMA

6 1-5 DAGE

KAROO TAXIDERMY

Creating lasting impressions
Since 1998

Gennem mere end to årtier har vi forvandlet værdifulde trofæer til kunstværker for jægere fra hele verden - til varige minder gennem flere generationer

• HØJ KVALITET PÅ TROFÆARBEJDE • KONKURRENCEDYGTIGE PRISER • PERSONLIG BETJENING • HURTIG LEVERING•

KAROO TAXIDERMY – kunst i sin mest naturlige form

Kontakt tlf.: +27 49 892 6151 eller e-mail info@karootaxidermy.com

“Karoo Taxidermy er beliggende i et udviklingsområde af Sydafrika med lav indkomst. Din støtte giver mulighed for at vi har bæredygtige arbejdspladser til 80 faglærte ansatte, der herved kan sørge for deres familier. Vi takker for din værdifulde støtte.”

**KONKURRENCEDYGTIGE
FORSENDELSESPRISER**

”

»I know where they are going!«, sagde han, og det syntes vi begge lød lidt for spændende til bare at ignorere.

Pludselig skudchance

Vi gik i raskt tempo i den aftalte kurs, imens vi holdt lidt øje med dyrene som nu var næsten fuldstændigt opslugte af tæt bush 400-500 meter til højre for os. Vi anede, at flokken muligvis bevægede sig i samme retning som os, og vi satte farten op for ikke at misse chancen.

Nogle hundrede meters pürsch længere fremme vrimlede flokken uventet ud af den tætte bevoksning kun omkring 180 meter fra os. Vi fik Viperflexen sat op og riflen blev lagt i anslag i tilfælde af, at den gamle tyr skulle blotte sig.

Dyr efter dyr viste sig i åbninger mellem buskene, og som en af de sidste kom tyren, vi var efter, til syne. Han lod os ikke vente. Han trådte frem i en lille lysning og stillede sig med hele bredden til, som om han poserede for et billede i »The perfect shot«. Jeg havde godt anlæg og selv om der var en hel del buske så det ud som om, at

skuddet var frit. Han havde kun stået et sekund, da skuddet faldt.

Tyren reagerede overhovedet ikke, men fire-fem meter bag ham rejste der sig en støvsky fra et nedslag i jorden.

»You hit the bush«, konstaterede Richard tørt og pegede imod en gruppe buske et lille stenkast fra os, imens jeg repeterede og sagde nogle mindre kønne ord i hurtig rækkefølge. Men da jeg sekundet senere igen fandt tyren i sigtet, havde han besluttet sig for, at han havde set nok og satte i et stort spring efter resten af flokken.

»Shit!« Royston sammenfattede situationen fornemt i et enkelt ord. Vi stod alle tre blot og kiggede på virvaret af agterspejle og dundrende klove, der forsvandt i en sky af støv. Der var vel gået omkring 20 minutter, siden vi forlod bilen og Royston og jeg tænkte givetvis begge den tanke, at det var på tide at give op og gå tilbage til de bløde sæder og den stimulerende samtale. Richard havde dog ingen intentioner om at køre mere rundt og spotte vildt for et par dovne hunde som os, så han insisterede på at fortsætte.

»I know where they are going!«, sagde han, og det syntes vi begge lød lidt for spændende til bare at ignorere. Så vi gik på jagt.

En chance til ...

En god halv time senere, havde vi atter fået kontakt med flokken og var igen ved at pürsche os nærmere. Vindforholdene var alt andet end ideelle og vi skulle desuden pürsche uden om to mindre grupper af zebraer, så der var næppe nogen af os, der havde tårnhøje forventninger til resultatet af vore anstrengelser. Ikke desto mindre lykkedes det i løbet af yderligere tyve minutter at komme ind på omkring 200 meter. Da vi pludselig så tyren igen, røg skydestok og riffel endnu engang op.

Tyren kom ud som den sidste i en gruppe af tre tyre. De to første var yngre og stærkere dyr med større og kraftigere horn, men det var den gamle vi var opsatte på at pille ud af flokken, så jeg ventede med al den tålmodighed, som jeg kan mønstre (og det er ikke meget), på at han skulle komme fri til skud. Vinden kom ind fra venstre omkring »klokken otte« i forhold til skudretningen og min mavefølelse sagde mig, at jeg skulle holde cirka to håndbredder op i vinden for at kompensere for afdriften.

Han stod længe med fronten lige imod os og det var ikke et skud, jeg var parat til at tage chancen på under de vindforhold. Jeg stod derfor blot fuldstændigt stille med strakt pegefingert og fulgte dyrets bevægelser gennem riffelkikkerten. Royston stod ved siden af mig og fulgte med gennem sin håndkikkert. Efter, hvad der følte som minutter, drejede tyren lidt af og endte i en vinkel på omkring 30 grader skråt imod os. Jeg havde frit udsyn til bringen og til dens venstre side i en lettere optisk komprimeret ud-

Fangstskud på ekstreme afstande kræver en hel del held ... det er i situationer som denne, at de mange besøg på skydebanen viser sig ikke at være spildte.

Efterhånden som timerne afløste hinanden og solen fandt højere og højere op på himlen gik både Richard og jeg ned i tempo. Men han blev på sporet til den bitre ende.

gave. Der var stort set ingen bevægelse i dyrene, der helt klart anede ugler i mosen.

Jeg dobbelttjekkede, at der var fri kuglebane hele vejen til målet. Så vidt jeg kunne se, var her betydeligt mere åbent end på stedet, hvor dagens første skud gik i skoven, så det føltes helt trygt. Jeg tog sigte midt i bringen. Hvis vinden ledte kuglen de forventede to håndsbredder til højre ville den ramme skråt forfra på forkanten af skulderen og fortsætte skråt igennem maskinrummet gennem lungerne. Jeg koncentrerede mig og fik klemt skuddet af med al den fingerspidsfornemmelse, jeg kunne finde frem til lejligheden.

Da skuddet bragede, tegnede tyren ved at springe højt op i luften, snurre rundt om sig selv og springe op med forparten igen og igen. Alt tydede på en god bladkugle og selv om dyret efter to omgange om sig selv røg ind i buskene med resten af flokken, kunne vi se på toppene af de tre-fire meter høje vækster, at den blev på stedet og kastede sig voldsomt rundt derinde.

»Good shot!«, udbrød både Royston og Richard i munden på hinanden og det var med en god mavefornemmelse, at vi langsomt nærmede os skudstedet. Vi forventede

alle at finde en masse lungeschweiss og en stendød waterbuck nogle få meter inde i bushen.

Mysterium

Der var overraskende lidt schweiss på selve skudstedet, men det var uden tvivl lungeschweiss. Et godt tegn og som regel betyder det jo et forendt dyr inden for få meter fra pladsen. Men på trods af, at der lå schweiss nok til at spore tyren i raskt tempo, stod det hurtigt klart, at den ikke var forendt inden for 50, 100, 150 eller for den sags skyld 200 meter. Des-

uden var schweissmængden aftagende jo længere væk fra skudstedet, vi sporede den og det er et rigtigt dårligt tegn.

Vi havde vel sporet den omkring 300 meter gennem bushen, da vi hørte et stort dyr rejse sig og brase klodset videre. Vi kunne ikke se det, men formodede, at det var tyren så vi satte i løb i lydets retning i håbet om at få en

Schweiss-sporet var tydeligt men ikke overdådigt, og der blev mindre og mindre af det, som timerne gik.

Der var helt sikkert flere dyr, der slap billigt denne morgen, da der var godt gang i snakken inde i kabinen.

Homogene messingprojektiler og lyddæmpere fra Nielsen Gun Parts

Projektilerne er produceret af ét stykke massiv messing med en hulspids og 3 fræsedede »vinger«. Spidsen på Hunt-projektillet sikrer optimal ballistik, stabil funktion i magasinet og en sikker ekspansion.

- Spidsen sikrer optimal ballistik
- De 3 »vinger« deler sig og rammer flere vitale organer
- Kernen af projektillet sikrer gennemskud

De 3 varianter:

Target – Træningsprojektil fra **kr. 2,00 pr. stk.**

Semihunt – Økonomiprojektil fra **kr. 3,50 pr. stk.**

Hunt – Topprojektil

Til den kvalitetsbevidste jæger fra **kr. 5,00 pr. stk.**

Target

Semihunt

Hunt

Paradox LYDDÆMPER

Lidt lettere, lidt pænere, lidt bedre
Dansk produceret med 5 års garanti

Inkl. gevind og montering

Kr. 1.600,-

SONIC45

Bedst allround lyddæmper
kåret i Jæger 2017

Dansk produceret med 5 års
garanti

**Inkl. gevind og
montering**

Kr. 1.500,-

www.nielsengunparts.com

Tlf. 40 17 37 23

chance til at afslutte det hele med et fangstskud. Det lykkedes dog ikke og vi så ikke dyret, så vi fandt tilbage til sporet og genoptog sporingen.

Der gik ikke længe inden vi fandt et sårleje med et anseelig mængde frisk lungeschweiss i en pøl på jorden der, hvor vi havde hørt dyret rejse sig og stikke af. Det blev mysteriet ikke mindre af. Vi vidste, at den var ramt i lungerne, vi havde alle set skuddet og vi kunne simpelthen ikke få matematikken til at gå op.

Der var ikke andet at gøre end at fortsætte sporingen, selvom det så småt var begyndt at blive varmt derude. Richard er en udmærket tracker, som med stor sikkerhed formåede at holde sporet, selv når underlaget var hårdt og sporet blandede sig med friske aftryk fra resten af flokken. Tyren løb omkring i store cirkler i landskabet – velsagtens for at få vind af sine forfølgere. Der blev længere og længere imellem dråberne af mørkerød schweiss, der bekræftede, at vi stadig var på sporet af det rigtige dyr.

Vi fulgte sporet i næsten tre timer, uden at være i nærheden af at få kontakt til tyren og stemningen blev mere og mere opgivende. Hvordan i alverden kan en waterbuck overleve et lungetræf og holde sig på benene i timevis? Jeg gik og tænkte på, at jeg faktisk engang har oplevet en lignende situation med en elandtyr i Etosha. Men jeg sagde ikke noget om det, for det ville ikke bidrage til situationens opklaring.

Stædighed betaler sig

Vi passerede en bakkekam, da Richard pludselig vågnede. »It is in the river. Shoot, shoot, shoot!«

Han pegede ned imod den udtørrede flodseng, der snoede sig i dalen under os. Ud af buskene i kanten trådte waterbuck tyren. Tydeligt udmattet. Jeg var hurtigt oppe på skydestokken og bad Royston markere skuddene, hvis de ikke traf som planlagt. Jeg vurderede afstanden til 350 meter og holdt 30-40 cm over ryggen på tyren. Den smule vind, der var, kom stort set lige forfra, så jeg kompenserede ikke for den.

»Far below!« sagde Royston. Jeg kunne selv se støvskyen fra nedslaget. Kuglen traf også et par håndsbredder til højre for mit sigtepunkt, så helt ligegyldig var vinden altså ikke. Tyren stod apatisk og stille dernede. Endnu et skud bragede. Denne gang med sigte en meter over tyrens ryglinje og en smule op i vinden.

»Hit! But still low«. Tyren trippede lidt rundt på stedet, men stak ikke af. Jeg tvang mig selv til at fokusere på at få den aflivet så hurtigt som muligt og sendte et tredje skud efter den med yderligere compensation. Selv om man er rutineret i teorien og vant til at skyde, så er det altid en grænseoverskridende oplevelse at sende et riffelskud ud i luftrummet langt væk fra det stykke vildt man skyder på. Men alle kneb gælder i en situation som denne.

Tredje gang var lykkens gang og tyren faldt om som ramt af lynet. »Pheeeeeew« – et dybt suk af lettelse slap mine læber.

»Yes!« Richard lagde ikke skjul på begejstringen over, at denne atypiske jagt i sidste ende sluttede med succes. Patronen, der nu sad i kammeret, var den sidste jeg havde med. Resten lå i bilen – sammen med Roystons afstandsmålere.

Skudstærkt vildt

Det sidste skud havde – ikke så overraskende med tanke på reaktionen – truffet rygradene i overgangen mellem hals og krop. Det næstsidste skud sad lavt igennem lungerne bag forbenet og ville have dræbt dyret på kort tid, hvis jeg var stoppet der.

En fin gammel waterbucktyr, som fortjente en bedre afslutning, end den fik. Man skal aldrig give op på jagt – det vinder kun gribbene på.

Det første skud viste sig at have truffet tyren nogenlunde som forventet. Men projektilet havde ikke opført sig særligt forudsigeligt på sin vej igennem dyrekroppen. Kuglen havde strejft hjertet uden at stoppe det og ødelagt den ene lunge, mens den anden lunge var intakt og funktionel. En let retningsændring, da projektilet traf skulderknoglerne, så ud til at være årsagen til, at den bagste lunge ikke blev ramt. Havde skuddet truffet blot få millimeter dybere i hjertevæggen, havde tyren været død på sekunder. Havde projektilet ikke bøjet af og ødelagt begge lunger, havde vi med garanti også fundet den for endt inden for få hundrede meter. Men engang imellem vil tilfældighedernes spil det anderledes. Afrikansk vildt er ekstremt skudstærkt... Det klarer sig i timevis på en en-

kelt lunge og det er derfor langt den sikreste strategi at skyde mod en fuld bredside.

Vi målte afstanden for de tre skud med laserafstandsmåler til 585 meter. Det er ikke let at bedømme afstande på øjemål, når man er i fremmed terræn og jager fremmet vildt. Jeg lærte en del den dag. ★

★ FAKTA OM JAGTREJSEN

Jagten fandt sted på farmen Okatjeru lidt nord for Namibias hovedstad Windhoek. Stedet ejes af Charmain og Royston Wright. www.okatjeru.com

AFLASTET, MENS DU SPOTTER SWAROVSKI NL PURE 10 × 42

Swarovski Optik har netop lanceret en ny serie af kompaktkikkertter, kaldet NL Pure. Det er nok ingen hemmelighed, at optikproducentens linsecoating er kendt for at tilbyde realistisk farvegengivelse og rigtig god lystransmission, og sådan er det stadig. Denne gang har man dog også – helt oppe i tidens trend – haft udvidet fokus på bæredygtighed, idet både taske, rengørings sæt og emballage er fremstillet udelukkende af genbrugs- og naturmaterialer. Kikkerterne fås i tre forskellige dimensioner: 8x42-, 10x42 og 12x42.

Den kompakte optik vejer 850 gram (model 10x42) og er indkapslet i et nydesignet ergonomisk kikkerthus, med en længde på 158 mm og bredde på 131 mm. Som noget nyt kan man tilkøbe en pandestøtte, der monteres på kikkerten, og som er med til at aflaste og give bedre komfort, ved længere tids brug, ligesom pandestøtten er med til at øge stabiliteten under brug. Se mere på www.swarovskioptik.com

Vejl pris 21.500 DKK

LETVÆGTSLYDDÆMPER FREYR & DEVIK FEATHERWEIGHT 149

Er du på udkig efter en lyd-dæmper med ekstremt lav vægt, kunne denne norske lyd-dæmper fra Freyr & Devik være en mulighed. Featherweight 149 vejer – som navnet også antyder – blot 149 gram og forlænger kun piben med 109 mm. Lyddæmperen er udført i grade 5 Titanium og indkapslet i specielluminium. Den fås med de fleste gængse gevind og er ud over sine brugervenlige kvaliteter også kendetegnet ved et yderst effektivt design, ikke mindst når det kommer til vægt og robusthed. Producenten oplyser, at den tilspidsede form med buede overflader har en struktur, der bevirker at styrken optimeres, hvilket er en grundkvalitet, når det gælder konstruktion af ekstrem lette, men robuste lyddæmper. Dæmpningen oplyses til at være mellem 27 og 29 dB med en lyddæmper på kun 125 mm længde af en diameter på 44,5 mm. Featherweight 149 er let at skille ad for rengøring uden brug af værktøj, mens et andet unikt træk ved denne lyddæmper er, at den kan skilles ad, mens den er monteret på riflen. Den er således nem at vedligeholde og rengøre, ligesom producenten fremhæver lyddæmperens hurtige nedkøling mellem skudserier på skydebanen. Samtidig sikrer en hurtig tørring efter skydning eller jagt i regnvej, at risikoen for korrosion formindskes. Den fås til kaliber 22/6.5mm/.30.

Se mere på www.freyr-devik.no

Set til 3.495 SEK

ØJET I SIGTELINJEN BEARPROOF COMB RAISER

Med denne kindpude i hård plast får du en praktisk og relativt billig løsning til kolbeindstilling for kinden, således at der sikres bedst muligt sigte gennem optikken. Kindpuden er designet til at reducere den rekylerenergi, der overføres til kinden, ligesom den er let at montere, højjustere og fjerne, uden at den efterlader mærker på kolben. Kindpuden virker både robust og stabil, og er designet til at kunne holde til al slags vejr. Den kan monteres til både venstre- og højrehåndsskytter og leveres med patronholder, der monteres med velcro på kolbens yderside. Patronholderen leveres i udgaver til både kugle og haglgevær eller begge i samme og fås i farverne sort, orange og oliven.

Materiale: 14% glasfiber og ultraforstærket polyamid 66.

Dimensioner: 140 mm bred, 80 mm høj og 50 mm bred.

Pris: 699 SEK

PÅ JAGTREJSE I EN CORONATID CAMOUFLAGE- MUNDBIND

Selvom det er svært, vil en del af vore medlemmer nok stadig finde vej ud i verden på jagtrejse. Foregår turen med fly skal retningslinjerne for at reducere risikoen for coronasmitte ved flyrejser, udstukket af det europæiske luftfartssikkerhedsagentur, EASA, følges. Dette betyder bl.a. at rejsende skal benytte mundbind i flyet, men hvorfor ligne alle de andre halvkedelige passagerer? I en tid, hvor individualiseringen aldrig har været større, er der også her mulighed for at vælge side og skille sig ud. Med et camouflagemundbind vil de fleste vide, at du enten er en utilpasset bandit med relationer til bandemiljøet, på vej i krig eller – som tilfældet jo er – på jagtrejse! Mundbindet er lavet i blød bomuld med print efter europæisk PN-EN 779 standard og koster 12,99 Euro.

Det forhandles af Geeektech: <http://kortlink.dk/27wfv> ★

NYT BLYFRI PROJEKTIL FRA SAKO POWERHEAD BLADE

Sako har udviklet det nye blyfri BLADE-projektile til at imødekomme behovene hos de mest krævende blyfri jægere. En af udfordringerne i udviklingen af kuglen med alternative materialer har været den utilstrækkelige ydeevne i ekstreme situationer: Ikke

at udvide sig nok når der skydes til mindre vildt på lang afstand eller fragmentere på korte afstande med træf på knogler. Med BLADE, der er fremstillet i 100% rent duktilt kobber og 5-trins terminal arkitektur, tilbyder Sako Blade fremragende ydeevne på forskellige skudafstande og forskellige størrelser af vildt. BLADE bliver fremstillet til følgende kalibre: 9.3 × 62 (14,9 g), 308 win (10,5 g), 6.5 × 55 SE (7,6 g), 9.3 × 66 Sako (14,9 g), 300 Win Mag (11,0 g), 6.5 Creedmoor (7,6 g), 30-06 Spring (11,0 g). Se mere på kortlink.dk/285kr ★

KVALITETSMÅLINGER TIL RIMELIGE PENGE HELIA RF-M 7 × 25

At kende den korrekte afstand til vildtet inden skudafgivelse kan være forskellen på succes og fiasko, hvorfor afstandsmålere gennem de seneste årtier er blevet mere og mere populære, for i dag at være allemandseje. I år lancerede den østrigske optikproducent KAHLES sin første monokulære afstandsmåler udviklet med fokus på jagtbrug. Afstandsmåleren, der vejer 214 gram, leveres med scanningsfunktion samt indbygget temperatur- og lufttryksmåler. Som de fleste andre afstandsmåler har den vinkelkorrektur. Lysstyrken i displayet kan justeres i fem trin, synsfeltet er 117 meter på 1.000 meter og den kan måle ud til 2.000 meter. Batteriet har en holdbarhed på op til 4.000 målinger.

Vejløende pris er 4.200 DKK. Se mere på www.kahles.at ★

SWAZI AFSLØRER EN NY SERIE AF BUKSER HUTTIE BUKSER FOR MÆND OG KVINDER

Med navnet som ledetråd er det ikke svært at gætte, hvad bukserne fra det næsten kultagtige New Zealandske Swazi Apparel skal bruges til. Huttie er designet til at tage på og gå med, i hytten eller huset efter en veloverstået jagt. Huttie er lavet af højtørrende 210 grams mikrofleece af høj kvalitet og er meget åndbare. De giver den ultimative komfort og varme, fordi de holder på varmen på de bidende kolde dage. Bukserne er vejer ikke meget, og du vil næppe kunne mærke, at du har pakket dem ned i din rygsæk. De nye huttie's bryder lidt væk fra Swazi traditionen ved at have dybe lynlåslommer, der kan holde dine hænder varme og sikre dine vigtige småting. Buksernes bund har paneler i kontrastfarver, broderet med Swazi logoet, for at fremhæve hvor stolt firmaet er over at give disse innovative bukser en blåstempling. Størrelserne er 8-18 for kvinder og S-3XL for mænd. Huttie bukserne fås i følgende farver til kvinder: sort/sort, oliven/ gletscherblå og oliven/sort. Til mænd fås bukserne i sort/oliven eller oliven/sort. Prisen for bukserne er ca. EUR 110. Læs mere på www.swazi.co.nz ★

Vi bringer en række artikler om situationen omkring Covid-19 på forskellige rejsemål.

Covid-19 situationen i Namibia

AF REDAKTIONEN

VI HAR SPURGT DANENE VAN DER WESTHUYZEN, hvordan situationen er i Namibia og hvordan man ser på fremtiden.

Danene van der Westhuyzen er formand for de professionelle outfittere i Namibia, hun er selv PH og samtidig medejer af ARU Game Lodge, så hun ved hvordan dagligdagen er.

Namibia er det tyndest befolkede land i verden efter Mongoliet og er meget afhængig af turisme. Udover turismen kommer der stort set kun små indtægter fra landbrug, lidt fiskeri og fra en lille smule guld i undergrunden.

Op i gennem 1970'erne blev der med skiftende succes drevet lidt landbrug i landet. Hovedsageligt bestod produktionen af animalske produkter fra kvæg, får og lidt geder. Man levede en hård tilværelse i det varme og tørre land og hver dag, var en kamp for bare at overleve. Det meste af vildtet var konkurrenter til husdyrene om føde og vand. Drøvtyggerne åd husdyrenes græsser, rovdyrene åd husdyrene og alt hvad der rørte på sig af vilde dyr, blev derfor skudt væk uden nåde.

I begyndelsen af 1980'erne opstod der efterhånden en

større og større interesse for troføjagt fra udenlandske jægere. I begyndelsen især fra tyske jægere, idet der efter anden verdenskrig var en del tyskere, der tog ophold i landet og derfor var og er det tyske sprog stadig almindeligt. Flere og flere farmere begyndte at se jagten som en indtægtskilde, der var mange gange større, end det der kunne tjenes på traditionelt landbrug. Vildtet begyndte at få en værdi, og nu var det de traditionelle husdyr, der måtte vige pladsen for vildtet.

Mentalitet er hård i et land hvor hverdagen byder på store udfordringer blot for at overleve, men den nedarvede kultur i landet gør dog, at mange elsker at se de vilde dyr i deres naturlige habitat.

I dagens Namibia oplever man en vildtbestand, der er større end nogensinde registreret og ca. 80% af alt vildt lever i dag på private arealer. Private arealer der i hovedsagen, i modsætning til for eksempel Sydafrika, ikke er heggede.

Indtægterne fra turismen, hvor jagten og jagtrelaterede aktiviteter står for op imod 90%, har Covid-19 sat en fuldstændig stopper for, og mange af outfitterne har ikke haft nogen indkomst siden november 2019.

I Namibia er der ikke, som i de europæiske lande, no-

gen hjælpepakker fra regeringen, og den private sektor må derfor klare sig selv og blot se til, når regeringen trækker restriktioner ned over erhvervslivet.

Fra nogle lande, især Tyskland, er der kommet hjælp til dyrelivet. Desværre er de allerfleste af pengene gået til naturreservater, hvor der ikke bliver drevet jagt og hvor der så efterfølgende kun kommer fototurister, der ikke bidrager væsentligt til økonomien. De private lodsejere, som »siddet« på 80% af vildtet, har ikke fået noget som helst.

Danene van der Westhuyzen nævner tallene fra deres egen farm ARU Game Lodge hvor der året rundt er ca. 60 ansatte. Her har man hver måned siden november måttet låne, hvad der svarer til ca. €5.000 i banken, blot for at betale lønninger og basale regninger.

Der er selvfølgelig også outfittere, der er begyndt på jagtindustrien blot for pengenes skyld, og mange af dem er allerede i gang med at konvertere farmen til husdyr igen. Nu sættes der hegn op mange steder og de vilde dyr ender i de lokale gryder, da der er jo alligevel ikke er nogen, der vil betale for at jage dem. Nøden blandt lokalbefolkningen har også ført til andre kreative påfund for at overleve. Man ser nu, at en del af de tidligere ansatte på jagtfarmene, er begyndt at fælde buske og træer for at brænde trækul, der også kan eksporteres, men som fører til øget skovhugst, i et i forvejen øde og goldt landskab – og som i sidste ende skader økonomien.

Grænserne i Namibia åbnede atter den 1. september for turister, men flyvninger blev først tilladt den 16. september. Hvad hjælper det at udlændinge må besøge landet, der i øvrigt er et af de lande, der har haft allermindst udbrud af Covid-19, når turisterne ikke kan rejse, på grund af regler i deres hjemlande, spørger Danene næsten opgivende. Når først turisterne er her, så skal man huske på, at Namibia er et af verdens tyndest befolkede områder og risiko for smitte er meget minimal, næsten ikke eksisterende.

Mange af trofæjægerne afventer også situationen og venter med at booke, fordi det simpelthen er utrolig svært at planlægge, når Covid-19 situationen hele tiden ændrer sig med ganske kort varsel.

Krisen vil vare længe! Heldigvis er der rigtig mange af outfitternes kunder, der blot har udsat deres rejse og mange har også forudbetalt. Men de penge er jo allerede brugt i indeværende år, hvilket så betyder, at vi næste år kun har halvdelen af den indtjening, vi normalt har. Danene van der Westhuyzen anslår, at det vil tage 3-4 år at komme på omgangshøjde med indtjeningen og så er der stadig ikke betalt af på den oparbejdede bankgæld. ★

Håndlavet jagtudstyr af dit eget trofæskind

Riffelfederal, patronstaske, patronholder, håndtaske, pude, bælte eller måske noget helt andet?
Så er vi klar til at hjælpe!

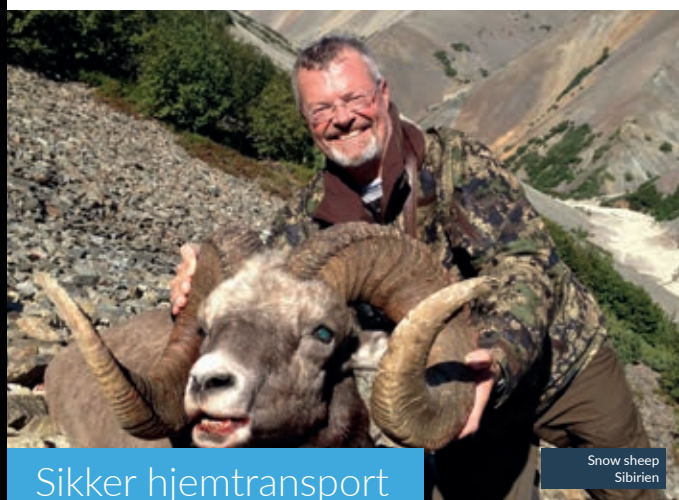
EQUI TAILOR
www.EquiTailor.dk

Horsevadvej 198 • DK-9830 Taars
info@equitailor.dk • Tel.: +45 61 30 10 49

Følg med på NSK's facebookside, hvor vi løbende deler opslag og videoer – bl.a. om jagtens betydning for naturbevarelse.

NTG Trophy
Nordic Transport Group

Sikker hjemtransport
af dine jagttrofæer...

Kontakt Bob eller Marc og få den bedste start på din næste rejse

At fragte et trofæ kræver, at rigtig mange ting går op i en højere enhed. Det primære fokus er at få dit trofæ hjem gnidningsfrit og uden én eneste skramme. Med mere end 25 års erfaring og et globalt netværk, er NTG Trophy din garanti for professionel service.

Læs mere på www.ntgtrophy.com

NTG Trophy er en del af Nordic Transport Group A/S sammen med over 60 andre danske og europæiske transportudbydere - og det kommer helt uden nye til.

Bob Karlson
Tlf.: 7634 0916
+45 42128030

Marc N. Jørgensen
Tlf.: 7634 0917
+45 60542676

Jagtverdenen er begyndt at åbne igen

AF JENS ULRIK HØGH

JAGTVERDENEN ER BEGYNDT at åbne igen efter diverse COVID-19 nedlukninger. Men det går langsomt og er fortsat usikkert i forhold til karantænereregler og rejseforsikring. Siden sidste opdatering er der sket det, at Namibia har meldt ud, at landet nu er åbent for turisme, herunder jagtturisme. Forhåbentlig følger Sydafrika og de andre jagtrejsedestinationer i og uden for Afrika snart efter, og så får vi travlt med at vise verden, at jægerne hurtigt finder tilbage på jagtområderne og bidrager til omsætningen i jagtindustrien, hvilket jo er forudsætningen for bl.a. den naturbevarelse, som jagten afleder.

Det er nu i oktober og november, at alle de professionelle jagtorganisationer i Afrika har deres årsmøder, men disse bliver slet ikke afviklet som normalt i år. Ærgerligt, for vi har fået et tæt samarbejde med dem alle og har stående invitationer til at tale direkte til deres medlemmer på disse årsmøder. Det må blive til næste år ...

Vi kommunikerer efterhånden en hel del elektronisk med disse foreninger, og de bidrager løbende med en masse information til vores kommunikationsarbejde.

Et eksempel: NAPHA har bedt mig om at deltage i et online møde med Namibias største banker til en snak om fremtidsudsigterne for branchen. Jeg deltager sammen med direktøren for Dallas Safari Club. Vi repræsenterer jo kunderne i butikken, og outfitterne har brug for vores input til at få nogle acceptable »krisepakker« igennem i forhold til COVID-19.

Et andet eksempel: En anden af de afrikanske organisationer blev kontaktet af en stor international jagtorganisation, som efterspurgte billeder af sultende afrikanske dyr til en følelsesladet – men langt fra faktabaseret – kampagne i de tysktalende lande. Kampagnens budskab var, at vildtet sulter på grund af COVID-19. Problemet er, at det ikke passer. De afrikanske jordejere passer også deres farme under pandemien, og bliver der for meget vildt, så reducerer de bestandene. Kampagnen ville få dem til at fremstå uansvarlige og derfor blev det – efter lidt snak frem og tilbage – ikke til noget.

Godt internationalt samarbejde

Til gengæld arbejder vi lige nu med både namibiske og sydafrikanske organisationer på et andet projekt. Baggrunden er, at WWF (Verdensnaturfonden) har udsendt en rapport omkring arternes tilbagegang siden 1970. Rapporten tegner et dystert billede af, at mere end 4.000 arter af

rygradsdyr er gået tilbage med i gennemsnit 68%. Voldsomme tal, som understreger, at planetens biodiversitet er ude i voldsomme problemer.

Jeg er imidlertid sikker på, at stort set alle jagtbare storvildtarter i det sydlige Afrika er gået frem siden 1970, og vi arbejder derfor nu på at indsamle dokumentation, så vi – mens WWFs rapport er i frisk erindring – kan illustrere en af de mest effektive løsninger på biodiversitetsproblemet, nemlig Conservation Hunting (som myndighederne i Namibia er begyndt at kalde jagtturisme med positivt nettobidrag til naturbevarelse).

Vi leder også efter bestandstal på så mange som muligt af de ikke-jagtbare arter, der findes i de samme økosystemer. En hel del af disse er givetvis trukket med op af det kraftigt voksede jagtareal, som naturligvis også er godt for alle de andre organismer, der lever der.

Så snart vi har pålidelige tal i hus, kører vi hårdt på med nyheden om, at der i det dystre mørke som biodiversitetskrisen er, findes et glimt af reelt håb i form af reguleret jagtturisme. Følg med på Facebooksiden, hvor vi løbende deler opslag og videoer.

Spændende nye filmprojekter

Der er mange skibe i søen lige for tiden. Vi er bl.a. involverede som rådgivere for en amerikansk dokumentarfilmsproducent, som er i gang med et meget lovende filmprojekt om effekterne af jagtturisme på landbefolkningen i Zambia.

Lidt i samme boldgade rådgiver vi p.t. en norsk manuskriptforfatter, som

skriver storvildtjagt ind i en kommende norsk krimiserie. Jeg synes, at det er utroligt positivt at disse mennesker er opmærksomme på at gøre deres research omkring jagten ordentligt.

I slutningen af september har jeg et møde med en programplanlægger på en landsdækkende dansk tv-station, som vil diskutere mulighederne for forskelligt jagtindhold på sendefloden. Stadig meget løst, men absolut værd at bruge tid på.

Opgør med følelsespropaganda

Nogle blev lidt overraskede over, at vi tog en debat med DOF i Altinget omkring den uheldige tendens til, at interesseorganisationer (i dette tilfælde altså ornitologerne) blander deres foreningspolitiske mål sammen med videnskabelige udmeldinger og på den måde får politisk ønsketænkning til at se ud som videnskab, hvilket det absolut ikke er.

Debatten drejede sig konkret om en påstand om, at »store jagtinteresser« leder til så omfattende illegal jagt på danske duehøge, at bestanden går tilbage. Dette er der ingen form for dokumentation for, men strategien med at fremsætte den samme tvivlsomme anti-jagt teori igen og igen, indtil journalister og politikere tror at det er sandheden, er desværre en vidt udbredt metode blandt dem, som bekæmper alle former for jagt. Derfor er debatten principielt vigtig. Vi vil kun diskutere på et grundlag af fakta og vil også fremadrettet pege ud, når jagtens modstandere tilsidestætter virkeligheden for at forfølge deres politiske mål ... og så er jeg egentlig ligeglad med, om stridens kerne er duehøge, dykænder eller elefanter. ★

DANMARK

• CIC/SCI opmåler Lars B. Nielsen

Trehøjevej 12 • 7200 Grindsted
Tlf. 20 32 06 22 • lars@trofae.dk

• SCI opmåler Mikkel Munk Carlsen

Holtvej 4 • 6470 Sydals • Tlf. 26 35 05 97
mikkel@zoologisk-konservator.dk

• CIC/SCI opmåler Morten Terp Nielsen

Knudevejen 34, 6600 Vejen
Tlf. 50 51 49 97
hubertuskonserving@gmail.com

• CIC/SCI/Rowland Ward Master

Measurer Rasmus R. Andersen
Kongsdalparken 22, 9550 Mariager
Tlf. 40 81 45 66 • vamo_1@hotmail.com

SVERIGE

• CIC/SCI opmåler Henrik Randers

Klintvägen 16 • 269 40 Båstad
Tel. 070 221 23 16

• CIC/SCI opmåler Jan-Eric Jansson

Edenberga 519 • 312 95 Laholm
Tel. 070 262 90 39
info@konservator-jansson.se

• SCI opmåler Stephan Pakh

Slätten 1 • 64594 Strängnäs
Tel. 46 70 55 95 566
stephan@jaktiungern.se

NORGE

• CIC/SCI opmåler Nils-Ole Stubberud

Tlf. 99 56 84 04 • nil-stub@online.no

• CIC/SCI opmåler Per Strandbakken

Mobilnr. 97 14 82 81

• CIC/SCI opmåler Jens Aksel Kjær

i Nordnorge • Planetveien 297
9024 Tomasjord
Tlf. 92 60 83 83 • breivik.kjaer@online.no

• SCI opmåler master measurer

Lars Kofoed i Sydnorge

Drammensvei 988 • 1385 Asker
Tlf. 66 98 88 49
lars@jakt-utstopping.no

• CIC/SCI opmåler Jens Arild Kroken i Sydnorge

Aklandsveien 85 • 4985 Vegårshei
Tlf. 90 84 87 21 • j-arikr@online.no

• CIC/SCI opmåler Knut Øyvind Marås i Vestnorge

Kreken • 6876 Skjolden
Tlf. 48 28 25 18 • knut.maraas@online.no

• SCI opmåler Vidar Djupvik

Årdal Ytre • 6843 Skei i Jølster
Tlf. 48 18 87 06 • vidar@vest-trofe.no

• SCI opmåler Espen Lynne

Bergstien 4, 1415 Oppegård
Tlf. 90 14 35 26 • info@bioprep.no

• SCI opmåler John Kofoed

Tegeltun 4 • 6300 Åndalsnes
Tel. 97 17 94 42
john@rauma-jakt-fiskesafari.no

• SCI opmåler Espen J. Hermann

Sommervegen 18, 7604 Levange
Tlf. 47 75 11 81
espen@trofeservice.no

• SCI opmåler Trond S. Nergaard

Selmergården, 7316 Lensvik
Tlf. 99 71 47 75 • t-senerg@online.no

• SCI opmåler Hallgeir Gravråk

Verkensbakkei 59 • 2670 Otta
Tlf. 90 56 60 72 • hgravrak@bbnet.no

SYDAFRIKA

• SCI opmålere

Bjørn og Flemming G. Jensen

Somerset East, 5850, Eastern Cape,
South Africa • Tlf. 0027 42 004 0004
post@dianakonserving.dk

Har du en virksomhed og ønsker et NSK opmålingsarrangement,
så skriv en mail til info@nordisksafariklub.com

Generalforsamling 2020

NORDISK SAFARI KLUBS GENERALFORSAMLING blev afholdt lørdag den 29. august 2020 i Odense Congress Center. Arrangementet var pga. Covid-19 blevet udskudt til denne dato, og af samme årsag var der kun et begrænset antal medlemmer, der deltog på dagen.

Bestyrelsesformand Christian Jensen afgav sin beretning for de foregående 2½ år, siden den forrige generalforsamling. JAGT, Vildt & Våben messen i Hillerød i april 2019 blev fremhævet af flere årsager. Dels havde vi en flot udstilling på messen – og dels var det her, hvor idéen om en conservation/communication afdeling blev født.

Ønsket om helt reelt at gøre en forskel for jagten i udlandet og den nyfødte idé betød i sidste ende, at Jens Ulrik Høgh og bestyrelsen satte sig sammen for at skabe Nordic Safari Club – Communication (NSCC) – NSKs kommunikationsafdeling. Allerede på messen i Hillerød kom der en del tilkendegivelser om, at man ønskede at bakke op om projektet i form af sponsorater, og langsomt blev idéen til virkelighed. Mange gode tiltag blev heldigvis startet, inden Danmark og jagtverdenen blev lukket ned. Men vi er i gang, og projektet lever i god stil og med god succes.

Jens Ulrik Høgh fortalte selv sin del af beretningen under generalforsamlingen, og det var glædeligt at høre, hvor langt han allerede nu rækker ud i verden via bl.a. Facebook, foredrag, artikler, videoer, årsmøder, messer o.l. Vi går en spændende fremtid i møde, uden tvivl!

Det ser lyst ud med fremtidens aftaler omkring messer rundt om i landet. Der er blandt andet lavet aftaler i forhold til den kommende JAGT, Vildt & Våben mes-

se i Hillerød til april 2021, hvor vi glæder os til et flot set-up.

Nye vedtægter

Der var et enkelt forslag til behandling, nemlig nye vedtægter. Disse blev fremlagt for generalforsamlingen. Der var opdateringer og moderniseringer til vedtægterne, som tidligere fremstod uklare og tvetydige – ligeledes var der et ønske om 1-års regnskaber fremadrettet. De nye vedtægter blev godkendt uden indsigelser.

Christian Jensen forelagde regnskab og budget. Der må desværre forventes et mindre underskud i indeværende år pga. Covid-19 situationen. Både regnskab og budget blev godkendt uden kommentarer.

Christian Jensen blev genvalgt som formand med applaus, og bestyrelsen tegner fremover ligeledes Lars Chr. Prytz, Peter Lindvald Nielsen, Kim Holmgaard, Preben Nielsen, Frans Juhlin (Sverige) og Niels Thanning. Rasmus Kjær valgtes som 1. suppleant og Kim Bjoler som 2. suppleant.

Under eventuelt blev der afholdt 1 minuts stilhed for Per Kauffmann. Efterfølgende blev den nye redaktør, Freya Askjær, budt velkommen.

Slutteligt blev der overrakt en enkelt 25-års nål samt 2 slams til de fremmødte. Mange af anerkendelserne var dog allerede blevet sendt til medlemmerne med posten og modtaget med glæde.

Christian Jensen sluttede herefter generalforsamlingen af.

Det fulde referat inkl. bestyrelsens beretning og de nye vedtægter kan findes på klubbens hjemmeside. ★

Alf Myre fra Norge har opnået *NSK Slam 50*, *Tiny Ten Slam* og et *Top Trophy for bushpig* fra Sydafrika.

Thomas Nordhagen fra Norge har modtaget *Top Trophy for sin kronhjort* nedlagt i Ungarn.

Modtagere af slams

Ulf Wiking Johansson fra Sverige har opnået *NSK Slam 50*. Ulf har sendt os denne lille tekst:

Tik Tik, »skogsklockan«, rödhaken, väcker mig ur mina funderingar i det dunkla morgonljuset, när jag väntar på att skogens kung, tjädern, skall börja spela för mig. Under mina funderingar kommer tankarna fram på alla mina jaktoplevelser under mina 74 år på Dianas stigar runt om i världen. Sammanfattningsvis räcker de nedlagda vilten väl till för slam 50. Så blev det.

Knud Kristensen fra Danmark har opnået *NSK Big Five Slam*.

Mark Longhi Andreassen fra Danmark har opnået *NSK Slam 50*.

Kaj Jørgen Pedersen fra Danmark har opnået *European Slam* og fik overrakt denne ved generalforsamlingen.

Rasmus Kjær fra Danmark har opnået *NSK Slam 50* og fik overrakt denne ved generalforsamlingen.

LABRADOR CARGO

TRANSPORT AF JAGTTROFÆER

Vi klarer

- Import/Eksport
- Fortoldning
- Kontakt til konservator
- Dokumentkontrol
- Veterinærkontrol
- Alle veterinære tilladelser
- Forsikring
- Levering i hele EU
- CITES
- Gratis tags

Du skyder - Vi henter

+45 51 952 517   Info@labradorcargo.dk   Ravnholtvej 57, 5853 Ørbæk   www.labradorcargo.dk

KLUBNYT

Modtagere af 25-års nål i 2020

VI HAVDE GLÆDET OS til at uddele en masse 25-års nåle til vores generalforsamling, men foråret og sommeren skulle dog vise sig at blive anderledes, end nogen af os havde forestillet os.

Generalforsamlingen blev udskudt til den 29. august og de, der ikke kunne komme til Odense, fremsendte vi nålene til med post. Enkelte fik vi heldigvis lov at overrække personligt på generalforsamlingen.

Da vi ikke har kunnet tage billeder af overrækkelsen af nålene, har nogle af jer sendt billeder ind til os, som vi kan bringe her i bladet. ★

Øjvind Andersen,
Tarm i Danmark.

Stefan Jakobsson,
Svedala i Sverige.

★ 25 ÅRS JUBILARER

Ove Elvin Jensen	Vejle
Henrik Lund Pedersen	Stouby
Mogens Rasmussen	Odense N
Per Thonning	Höllviken, Sverige
Øjvind Andersen	Tarm
Hans Henningsen	Sommersted
Peter Jørgen Byskov	Odense M
Mogens Strate	Odense S
Henrik Høgh Rasmussen	Mern
Claus Søndergård	Fredericia
Jens Axelsen	Randers SV
Kjeld Brokholm Madsen	Give
Michael F. Juel	Glesborg
Jesper Jespersen	Nyrup
Stefan Jakobsson	Svedala, Sverige
Lars Lykke Kristensen	Haderslev
Boye Boysen	Sydals
Henning Lorentzen	Esbjerg V
Dan Fridh	Rydsgård, Sverige
Kim Nygaard Ørum	Sønder Omme
Per Green Jørgensen	Tappernøje
Jens Andersen	Struer
Thomas Johansson	Bettna, Sverige
Rud Birger Thomsen	Bryrup
René Vangsgaard Jensen	Skælskør
Jens Risom	Haslev
Henrik Christensen	Viborg
Richard H. Stenild	Bjerringbro
Henning Thorøe	Hedensted
Poul Erik Nielsen	Glamsbjerg
Erik Klitgaard	Skødstrup
Ingelise Lærkeborg	Herlufmagle
Peter Lindvald Nielsen	Silkeborg

Henrik Lund Pedersen,
Stouby i Danmark.

Kjeld Brokholm Madsen,
Give i Danmark.

Kim Nygaard Ørum,
Sønder Omme i Danmark.

Birger Thomsen,
Bryrup i Danmark.

Peter Lindvald Nielsen,
Silkeborg i Danmark.
Peter fik overrakt sin 25-års
nål ved generalforsamlingen
(dog opnået i 2019).

Ingelise Lærkeborg,
Herlufmagle i Danmark
– første familiemedlem,
der opnår 25-års nål.

Dan Fridh, Rydsgård i Sverige.

Nordisk Safari Klub • www.nordisksafariklub.com

Sekretariat / sekretariatet

LAILA HOLMGAARD
Nakke Kirkevej 16
DK-4581 Rørvig
Tlf. +45 70 22 70 92
E-mail:
info@nordisksafariklub.com

Kontortid:
Tirsdag og torsdag
fra kl. 9.00 til 17.00
Onsdag fra kl. 9.00 til 12.00

Bestyrelse / styret / styrelsen

Formand / styreleder /
ordførnde:
CHRISTIAN JENSEN
Tlf. +45 40 36 97 76
E-mail: cj@scagro.dk

Næstformand / nestleder /
vice ordförnde
LARS PRYTZ
Tlf. +45 21 47 13 33
E-mail: lcp@c.dk

NIELS THANING
Tlf. +45 31 47 04 02
E-mail: nthaning@subaru.dk

KIM HOLMGAARD
Tlf. +45 93 94 50 50
E-mail: kilamabo@hotmail.com

FRANS JUHLIN
Tlf. +46 705 28 26 22
E-mail:
frans.juhlin@slangspecialisten.se

PREBEN NIELSEN
Tlf. +45 20 16 83 09
E-mail: sauer200@mail.dk

PETER LINDVALD NIELSEN
Tlf. +45 93 83 34 91
E-mail: plindvald@gmail.com

Udvalg / udvalg / kommitté kontaktpersoner

Medieudvalg
PETER LINDVALD NIELSEN
NIELS THANING
FREYA ASKJÆR

Økonomi/budget
CHRISTIAN JENSEN

Skydeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

**Materieludvalg /
roadshow**
KIM HOLMGAARD

Messeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Museumsudvalg
KIM BJOLER

Trofæopmålinger/slam
PREBEN NIELSEN

SCI + CIC international kontakt
CHRISTIAN JENSEN

Forsikringsudvalg
ERIK AHLMANN-LARSEN
Tlf. +45 45 86w 06 11
E-mail: tedeum@tedeum.dk

Aktivitetsudvalg
LARS PRYTZ
NIELS THANING

Vigerstedskydning
STEEN NIELSEN
Tlf. +45 20 28 30 06
E-mail: info@snedkersteen.dk

Kontaktpersoner i Norge

Nordnorge:
JENS AKSEL KJÆR
Tlf. +47 77 63 18 59
E-mail: breikjar@online.no

Syd Norge:
NILS-OLE STUBBERUD
Tlf. +47 99 56 84 04
E-mail: nil-stub@online.no

Midt Norge:
TROND SELMER NERGAARD
Tlf. +47 997 14 775
E-mail: t-senerg@online.no

Vestnorge:
JOHN KOFOED
Tlf. +47 97 17 94 42
E-mail:
john@rauma-jakt-fiskesafari.no

Kontaktpersoner i Sverige

FRANS JUHLIN
DAN FRIDH
Tlf. +46 709 54 79 17
+46 411 71 230
E-mail: dan.fridh@telia.com

HENRIK RANDERS
Tlf. +46 702 21 23 16
E-mail: bbh randers7@gmail.com

Kontaktperson i Finland

AATOS NIEMI
Kärpöntie 13 · 27800 Säkytä
Tlf. +358 286 70 608

*Nordisk Safari Klub er tilknyttet
Safari Club International
og Grand Slam Club Ovis*

Firearms and ammunition can only be sold to permit holders.
Fig. shows firearm with optional extras. **BLASER** | TRADEMARK © 2020

Simply Better Shooting

R8 Ultimate Silence

The R8 Ultimate sets a new standard in terms of functionality and design. The two-piece ergonomically designed thumbhole stock ensures a completely relaxed shooting position, as well as optimal control of the rifle when firing. With the newly developed, modular stock options, the R8 Ultimate and the R8 Ultimate Silence are exactly tailored to your individual needs.

More information: www.blaser.de

Blaser

Blaser Group ApS • Tel. 5631 5735

